

ORSZÁGÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA

2019. szeptember

ÚJRAÉPÍTVE
IMAKÖZÖSSÉG ÉS A SZEGÉNYEK SZOLGÁLATA
NYÁRI KÉPESKÖNYV
ÜNNEPEKRE KÉSZÜLVE

2019.
TAVASZ

A PLÉBÁNIA ÉS A HÍVEK, KÖZÖSSÉGEK KAPCSOLATÁRÓL – ZSINATI EMLÉKEK (1. rész)

Negyedszázados évfordulója volt e nyáron annak, hogy 1994 júniusában egy hétre bezárultak az esztergomi Prímási Palota és a Vízivárosi Templom, könyvtár és zárda kapui, és nyolcvanhat pap és püspök, harminckét szerzetes, hetven világi munkatárs vonult el a külvilágtól egy hétre, hogy megalkossa az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye új zsinati dokumentumait. Ideje volt, hogy közel harmincévnyi késést bepótolva a II. vatikáni zsinat szelleme szerint végre megtörténjen az átfogó „rendszerváltás” az egyházi élet terén is. 5423 tézis és javaslat valamint 79 rendelet született illetve került elfogadásra annak érdekében, hogy az új szellem áthassa és megújítsa az egyházi élet működését a főegyházmegyében. Különösen a liturgia, az ökumenizmus, a világiakkal való kapcsolat, az egyházi iskolák kérdései voltak érzékeny témakörök, de ide tartozott „A plébánia és a hívők közösségi élete” is. Ez utóbbiból idézek alább néhány részletet, először a tényfeltárási tézisekből, majd az elfogadott javaslatokból és rendeletekből annak tudatában, hogy a jelen időben is érzékelhető az aktualitásuk:

- **A világi hívők** részesei Krisztus papi, prófétai és királyi tisztének, ezért aktív szerepük van az Egyház életében és működésében. Az Egyház közösségein belül annyira szükséges az ő munkájuk, hogy nélküle a legtöbb esetben nem lehet teljesen eredményes a lekipásztörök apostolkodása... (Apostolicum Actusositatem 10) (3307.)
- **A plébánia** legyen „családi, testvéri és befogadó ház”, ahol a közösségek otthonra találhatnak (vö. Christifideles Laici 26). Ezért a plébánia mintegy a „közösségek közössége” is. Bár a plébános nem kötelezheti el az egész egyházközséget egy meghatározott lelkiismereti mozgalom mellett, de legyen nyitott minden „egyházias” közösség iránt. (3308.)
- **A lelkiismereti mozgalmak** akkor működnek és bontakoznak ki a helyes úton, ha együtt éreznek az Egyház életével, figyelnek tanítására és ragaszkodnak püspökeikhez; személyes tanúságtétellel, szeretetteljes légkör megteremtésével segítik tagjaik kapcsolatát Istennel, imádságból élve, vonzó példát adnak a világnak, másokat elkötelezett keresztény életre és szolgáló szeretetre vezetnek. Nagy érték, hogy egy részük nyitott a nem hívők, a peremre szorultak felé, s így az újra-evangelizálásnak is hatékony részesei. (3311.)
- **Az Egyház életének és a közösségeknek** elsődleges helye a plébánia; de az Egyház feladata mérhetetlen, s ezt egyedül betölteni a plébánia nem elégséges... (Christifideles Laici 26). (3312.)
- **...A plébánián dolgozó lekipásztörök** váljanak minden hívő atyjává... Az egyes kisközségek pedig mindig maradjanak közösségben a lekipásztörökkel (vö. Christifideles Laici 26). (3315.)

A plébánia és a közösség kapcsolatának megvitatása során, a „közösség” fogalmának tisztázását követően megszületett az alaptézis: „Nem a plébánia a közösség, hanem a plébánia a közösségek gyülekezőhelye”. Az egyházas kisközségek a család-közösségek társaként az élő Egyháznak olyannyira alapvető életterei, hogy „nem elegendő tudomásul venni létüket, hanem kéri a plébánosokat, hogy segítsék a híveket,

hogy befogadást nyerjenek a plébániához kötődő hiteles, katolikus lelkiismereti közösségek valamelyikében...”

„A plébániák a közösségi élet központjai. Ahol a közösség már kiépült, törekedjenek a közösségi élet elmélyítésére... Az élő közösség a leghatásosabb evangelizáció a kívülállók számára... A plébánia legyen Krisztus Titokzatos Testének élő tanúságtétele a világban. Akkor felel meg a hivatásának, ha sok kisközségből tevődik össze. A plébánia feladata a kisközségek koordinálása. Úgy váljon nagyközséggé, hogy otthont teremtsen az egyének és a közösségek számára is.”

A plébános támogassa a hiteles egyházi egyesületek és mozgalmak működését, de a rábízott plébániai közösséget nem kötelezheti el egy meghatározott egyesületnek vagy mozgalomnak.(65. §)

Wildner Dénes

ÚJRAÉPÍTVE – AVAGY DOBJUNK KÖVET AZ ÁLLÓVÍZBE!

Egészen megrázó, szemünket felnyitó olvasmánnyal találkoztunk év elején többen is a plébániáról. Miután egy személyes ajánlás nyomán az Egri Lelkipásztori Napokon sikerült megvennem az egyetlen példányt (mint utóbb kiderült, Zalán atya elől :) nagy lelkesedéssel, izgalommal kezdtem olvasásba. Újraépítve. Úgy hangzik, mint amire annak van szüksége, akinek a házát (közösségét) lerombolták. A könyv és a szemlélet, amelyet képvisel, ennél sokkal több.

Tavaly ősszel mutatta be a könyvet a Kaposvári Egyházmegye. Szerzői egy amerikai katolikus plébániának munkatársaiként keresték a választ arra, miért ürül ki a templomuk, miért hagyják el az egyházat oly sokan, illetve hogyan tudnák megszólítani azokat, akik még nem hallottak az Örömhírről. Mindez azonban nem egy programcsomag bemutatása, nem világi praktikák vagy marketingeszközök felsorolása, amellyel be lehet csalogatni a hívőket a templomba. Sőt! Michael White atya személyes önkritikával mutatja be, hogy kezdetben milyen módszerekkel, ötletekkel igyekezett kedvében járni a közösségének. Akik aztán megszokták, elvárták a jót, amit kaptak. De templomba nem jártak többen, nem született több elköteleződés, megtérés. Itt hallottam először a fogyasztói keresztény kifejezést. Közösségüket az elvárások, a panaszkodás, a számonkérés jellemezte. Ekkor újragondolták az alapokat, kutatást végeztek és legfőképpen

sokat imádkoztak. Amire jutottak, azt először megvalósították, majd leírták egy könyvbe. Több éven keresztül tartó építkezésük eredménye az újranevesített plébánia, a több száz keresztség, a kinőtt terek, a sok-sok megalakult hittan-csoport igazolják mindazt, amit tanácsként a könyvbe összegyűjtöttek. Imádság, közösség, tanítványság.

Érdekes kettőssége az olvasmánynak, hogy egyrésről az alapokhoz nyúl vissza a szentírás egyházzól, tanítványságról való tanításához, Jézus szavaihoz, másrésről ehhez nyújt következtetéseket, amelyek újszerűek, naprakészek, napjaink emberének gondolkodásához igazodnak.

A könyv tabudöntő és paradigmaváltó. Többen végeztünk az olvasásával úgy, hogy nem csak inspiráltak és rendkívül motiváltak éreztük magunkat, hanem úgy éreztük, hogy a könyv régi hiányérzeteinket, tudatalatti vívódásainkat fészegeti és próbálja rendezni. Évtizedek alatt megismertük egyházunkat illetve közösségünket valamilyennek, ezt elfogadtuk, „megszoktuk” és most a könyv felteszi (és megválaszolja) a kérdést, hogy egyáltalán mi mindennek a célja, alapja? (És természetesen mi NEM a célja).

Érdekes volt mindezt olvasni, mert egyszerre nehéz letenni, úgy hajtott rajta tovább a kíváncsiság, illetve akár rövid részek elolvasása után gondolatban is nehéz tőle szabadulni. De talán nem is kell, hiszen ez nem recepteskönyv, a konkrét megoldásokat, ötleteket minden plébániának magának kell megtalálnia. Olvasása után össze is jöttünk lelkesen egy beszélgetésre, amelyet másik követett. Talán elindult valami... A folytatást még mi is keresgetjük és reméljük, hogy imáink, szolgálataink, felajánlásunk gyümölcse a jövőben plébániánk közösségének virágzása, gyarapodása, hitéletünk elmélyülése lehet.

A könyv tartalma nem írható le egy cikkben, nem foglalható össze pár perc alatt. Nem csak azért, mert leírásokat tartalmaz a közösség életét érintő részletekről, hanem azért sem, mert részenként is sok-sok gondolat, ötlet, felvetés fűződik hozzá, amelyek kibontásra várnak. Szívvel ajánlom mindenkinek, aki szívesen gondolkodik közösségünk, plébániánk jövőjéről. Javasolom, kérjen kölcsön egy példányt, olvassa el, jöjjön és beszéljünk róla. Addig pedig imádkozunk a közösségért, az érte cselekvőkért, mindazokért, akik annak megújításán, újraépítésén fáradoznak.

Csanády Lőrinc

„AJÁNLOM MAGAMAT”

„A kegyelmi adományok különfélék ugyan, de a Lélek ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. ... A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. (1Kor 12,5-7)

Fábry Kornél atya mondta egy előadásában: *Aki magáénak érzi egyházát, plébániaközösségét, abban tőle telhetően szolgálatot is vállal. Erdemes kinek-kinek a karizmája szerinti szolgálatot megkeresnie, vállalnia. Egy felmérés szerint ma a hívek alig 10 %-a vállal valamilyen szolgálatot plébániáján, de további 40% örömmel segít, ha megkérlik.*

Sokan csendben, észrevétlenül szolgálnak. Sokan hűségesen és odaadóan teszik ezt. Ők a 10% – felolvasnak a misén, segítenek egy-egy program szervezésében, lebonyolításában, a karitatív munkában, templomtakarításban, mise-szolgálatban, a képviselőtestületben, pásztorjátékban, zenei szolgálatban, fotózásban, anyakönyvmásolásban, a Hírharang szerkesztésében, informatikában, agapé-előkészítésben, egy-egy karbantartásban, stb. Köszönet érte mindannyiunknak!

És vannak, akik még nem találták meg, mit is tehetnének. Ők a 40%, akik még nem találtak lehetőséget. Vagy akiket még nem tudjuk, hogy megszólíthatunk. Időről időre felajánlja egy-egy hívő a segítségét, és sokan nem merik, nem tudják, hogy szükség van rájuk. Jó lenne alkalmas módon ezeket a felajánlásokat összefogni.

Nos, ha szívesen segítenél a plébánián szakértelmeddel – mert pl. építésként, a munkádból fakadóan épp rád lehet szükség – ismereteiddel –, mert világiként bizonyos dolgokhoz sokkal inkább értesz – vagy csak a két kezedd – pl. szívesen kiraknád a padokat a félnyolcasra, behoznád a teát, a poharakat és az asztalt a mise utáni parti végeztével, olvasnál a misén, segítenél a fenyőállításban vagy a virágzásban, az újság szerkesztésében, stb. – kérjük, jelezd a plébániai irodán (orszagut.iroda@gmail.com) vagy lelkipásztorainknak.

Hátha épp rád van szükség!

Nos? Segítenél? Ajánlod magadat?

fr.Zalán

IMÁDSÁG

Suenes bíboros:

KÜLD EL LELKEDET!

Mindenható Atyánk!

Küldd el Lelkedet,
hogy megújítson minket.
Szabadíts meg bűneinktől,
félelmeinktől, szorongásainktól,
a bennünk lévő homálytól,
és árasz el bölcsességeddel,
erőddel, életeddel.

Küldd el Lelkedet,
hogy kinyilatkoztassa nekünk
mérhetetlen jóságodat:
az Atya jóságát minden gyermekre,
– a tékozló és a hűséges fiak – iránt.
Hogy segítségével meghalljuk szavadat,
és hangod fogható legyen
minden hullámhosszon.
Hogy imádkozni tanítson,
és neveden szólíthassunk:
Atyánknak,
gyermekszívű Atyánknak
hívassunk.

Küldd el Lelkedet,
hogy kinyilatkoztassa Fiad titkát,
akiben kedved tellett.
Csak ő segíthet megértenünk
Fiad Evangéliumát,
s annak minden szava ma is életre kel.
Segít a világba vinnünk az Örömhírt,
hogy belőle éljenek a keresztények,
s a világ felfedezze rajtuk
Fiad arcának sugárzását,
simogató hangját,
szívének melegét,
mosolyát.

Küldd el Lelkedet,
hogy feltárja egyházad valódi arcát!
Hogy bevezessen bennünket
az egyház titkába,
melynek Mária élő képe;
s hogy velünk maradjon,
és egyházad minden
nemzedék számára
szavahihető tanú,
Jézus szentsége legyen.
Küldd el Lelkedet
megtépázott egyházadra,
hogy tanítványaid

minden erejükkal
azon fáradozzanak,
hogy mihamarabb eljőjön az óra,
amikor közöttük
Szeretet és Igazság honol.
Szűnjék meg
a régóta fennálló botrányos állapot,
és higgyen a világ abban,
akit küldtél.
Küldd el Lelkedet
a földre, hogy áthidaljon
minden ellentétet,
megszüntesse a gyűlöletet,
a megosztó igazságtalanságot,
s hogy közöttünk testvéri közösséget építsen
az Atya és a Fiú a Szentlélekkel egységben.

Ámen.

„NEM TE MŰKÖDSZ ITT, HANEM JÉZUS”

– beszélgetés Zsombor testvérrel az öregek szolgálatáról

Sok más ferences testvér mellett Zsombor testvérnek is egyik feladata a beteggondozás. Az idősokkal való kapcsolattartásról, a szentségek kiszolgáltatásáról és a plébánián működő idősoknak szóló közösségi programokról kérdeztük.

- Zsombor testvér, most az idősökkel, betegekkel való kapcsolattartás az egyik feladatod. Mesélnél arról, hogy te hogyan látod ezt a feladatot? Milyen jellegű ez a munka?

Igen, rendszeresen találkozom az idősökkel, betegekkel, de nemcsak én, hanem például Zalán atya vagy Miklós atya is sokat jár idősökhöz, betegekhez. Az egyik része ennek a munkának a templomba eljárni már nem tudó idősök látogatása. Hagyományosan van az elsőpéntek, amikor felkeressük a betegeket otthonaikban, ha igénylik.

- Ezt a családtagok kérik?

Volt, ahol a családtagok kérték, volt, ahol a szomszédaszony. Az elsőpénteki szentáldozás, szentgyónás havonta történik és a Jézus Szíve tiszteltehez kötődik. Ezenkívül vannak akikkel, több-kevesebb rendszerességgel találkozom. Része még a munkámnak a kórházi beteglátogatás is, ami szintén kérésre történik. Szólnak telefonon, hogy betegek szentségét, gyónást, szentáldozást szeretne valaki a kórházban, és akkor őt meglátogatjuk. Nagyjából így áll össze a beteggondozás. Hála Istennek, nem mindenki ragaszkodik az elsőpéntekhez, nem is férne bele mindenki egy napba. Én úgy vagyok vele, hogy ha meglátogatok valakit, akkor szeretek egy kicsit elbeszélgetni vele. Tehát a rohanós találkozás nem igazán jó. Korlátozott, hogy egy elsőpéntekbe hány találkozó fér bele, ezért van akivel elsőcsütörtökön vagy elsőszombaton találkozunk havi rendszerességgel.

- Mit szeretsz az idősök szolgálatában?

Sokat jelent nekem az ő élettapasztalatuk. Szeretem hallgatni a történeteiket. Például van egy idős néni... Óriási különbség van közöttünk, de teljesen frissen, mai módon beszélgetünk érdekes dolgokról. Hatalmas élettapasztalat van mögötte, ugyanakkor pedig benne van az a nyugalom, hogy már az örökéletre készül. Sok felesleges dolog lefoszlik az emberről. Ez is vonzó számomra.

- Mi a tapasztalatod? Van az idősökben egyfajta letisztultság vagy inkább a szorongás, hogy egyszer meghalnak?

Ez is, az is, de többségében a bölcsesség. Nyilván volt olyan tapasztalatom is, amikor az a várt bölcsesség, higgadság nem volt. Gondolom, ez nem életkor kérdése. A Szentírás is azt mondja, hogy a bölcsesség az nem az ősz haj. Nagy valószínűséggel lehet bölcsesség egy idős emberben, bár ez nem az életkortól függ. Azt mondja a Biblia, hogy a megfontoltság az igazi ősz haj. De azért én azt gondolom, **az esetek többségében igaz, hogy az idősök bölcsék.**

- Mennyiben tapasztalod, hogy nemcsak lelki támaszt nyújtasz, hanem társaságot is?

Nagyon sok idős ember sokat kényszerül egyedül lenni. Nyilván ezért is van az, hogy **nagy szeretettel várnak, amikor megyek.** Tulajdonképpen nem kell nagyon beszélni, elég, ha felteszek egy kérdést, hogy „Hogy tetszik lenni?” aztán

csak hallgatom. Mert a kiscica, kiskutya csak egy bizonyos pontig társaság. Lehet nagyon jó társaság, de beszélgetni, gondolatokat cserélni nem lehet velük. Aztán vannak úgynevezett „nagymamám”. Szerke az országban többen is unokájuknak tekintenek. Én a nagyszüleimet már elveszítettem, de tényleg igaz Jézusnak az a mondása, hogy százannyit nyer az ember. Több néni, akiket látogattam nemcsak Budapesten, hanem vidéken is, unokájának tekint, ami nagyon kedves és megtisztelő.

- Milyen a hitéletük ezeknek az idős embereknek?

Nagyon sokféle találkozásom van. Van olyan, amikor a családtagok szólnak, hogy menjünk ki egy beteghez, de neki nem szólnak. Ez nagyon kínos tud lenni, mert a paphoz sok emberben kötődik egyfajta negatív hozzáállás, hogy ha ott a pap, akkor őt már temeti a családja. Ez szomorú, mert akár a betegek szentségére, akár a bűnbocsánat szentségére, akár az Eucharisziára gondolunk: **a pap viszi az életet.** Bennem van ez a tudat, hogy **magát az életet szeretném megosztani vele, ez egy fontos papi feladat.** Ugyanakkor **van egy rossz beidegződés, hogy ő a „kaszás küldötte”,** ezért van olykor, hogy elküldenek. A betegek szentségét régen úgy hívták, hogy „utolsó kenet”. Ez egy szerencsétlen szóhasználat volt. Eredetileg nem ez volt a szentség neve, hanem a „betegek olaja”, a latinban is így van. Nem ismerem az „utolsó kenet” kifejezés eredetét, de sajnos ez beleült az emberek tudatába. Pedig nem kell utána meghalni sőt, **akár minden évben fel lehet venni a betegek szentségét.** Szoktam bátorítani az embereket, fiatalokat, idősöket is, hogy éljenek vele. Akár egy operáció előtt is. Tehát volt néhány olyan negatív élményem, hogy elzavart a beteg, amikor a családtagok kihívtak hozzá, de ez általában nem így van, hanem vagy maga a beteg kéri, hogy a családtagok üzenjenek, illetve vannak hívó családok, ahol a családtagok tudják, hogy ez mennyire fontos és ők kérik. Azonban nagyon fontos lenne, hogy minél többen kérjék. Ma már sajnos nem feltétlenül egyértelmű a családokban ennek a szentségnek a jelentősége. **Én azt szoktam tanácsolni az idősöknek, hogy még időben beszéljenek a családtagokkal, hogy ha betegség éri őket, hívjanak papot.** Aztán sokszor az is előfordul, hogy nem is a beteg fél a haláltól, hanem a családtagok és ezért ódzkodnak hívni a papot. Ezt nem vallják be maguknak, de lehet érzékelni. Ilyenkor a beteg egyáltalán nem fél, hívó emberként a mennyországba készül, viszont a családtagokban van egy háritó magatartás. Inkább nem is hívnak olyan embert, aki a halálra emlékezteti őket. De olyan élményem is volt már, hogy valaki megerősödött a betegek szentségétől. Egy kórházban fekvő idős bácsi két lánya keresett meg, hogy az orvosok azt mondták, hogy

maximum néhány napja lehet hátra. Nem is kommunikált senkivel a bácsi. Amikor bementem és köszöntem, viszsza-köszönt. Elkezdte mondani velem az imákat, amik a betegek szentségéhez tartoznak. Utána még egy évig élt. Ezen az orvosok is meglepődtek. Szépen elvégezte a szentgyónást és mindenkiel kiengesztelődött. Persze kórházban élt, ami szörnyű, de ha azt nézzük, hogy ki tudott engesztelődni a családtagokkal, rokonokkal, akkor hívó szemmel ez egy nagyon nagy ajándék.

- Amikor meglátogatod az idősöket, akkor gyóntatsz, áldozatsz, feladod a betegek szentségét, beszélgettek, közösen imádkoztok...

Igen. De olyan is van, hogy csak beszélgetni megyek el. **Nem biztos, hogy rögtön kérik a szentségeket.** Volt olyan is, hogy az illető csak több találkozás után kérte, hogy szeretne gyónni, mert több évtizede nem végzett szentgyónást. Kétszer-háromszor találkoztunk és csak a negyedik alkalommal mondta, hogy most már szeretne gyónni... Nyilván el kellett nyerni a bizalmát. A szentséget neki kell kérnie. **Senkinek nem lehet erőszakkal kiszolgáltatni a szentséget.** Aztán sajnos olyan is van, hogy olyan fázisban hívnak minket, amikor már nem lehet kommunikálni a beteggel. Bár ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy nem hall minket. Nagyon is értheti, hogy mi történik körülötte. Ekkor nyilván hagyományos értelemben nem tudunk gyóntatni, de azt szoktuk kérni, hogy legalább **léleken indítsa fel magában az őszinte bánatot,** és fohászkodjunk együtt. Aztán elmondom a bánatimát és feloldozom. Ha egészen az utolsó pillanatban szólnak az is jobb, mintha nem szólnának, de lehet, hogy nem kellene megvárni az utolsó pillanatot. A Jóisten irgalma végtelen, de azért jobb, ha tudunk kommunikálni a beteggel. Nagyon különböző helyzetekbe kerülök. Volt olyan is, amikor egy idős ember súlyos Alzheimer-kórban szenvedett, és gyakorlatilag a saját rokonait sem ismerte fel, kommunikálni sem tudott. Vagy hát nem tudjuk... Titok az ember... De mivel mondta a hozzátartozó, hogy templomba járó ember volt, feltételezzük, hogy ő is kérte volna a szentségeket. **Vannak azok a megrendítő helyzetek is, amikor valaki nagyon tudatosan készül a halálra.** Nagy hittel szépen fölkészül a gyónásra, készül a Jóistenhez, felveszi a betegek szentségét. Ilyen is van, hála Istennek.

- Egész más lehet ilyen határhelyzetben beszélgetni egy emberrel...

Igen, ott már az ember felesleges dolgokat nem mond. Szokták azt mondani, hogy **az embernek az utolsó szavait érdemes megfigyeln**i, mert ott már tényleg csak a legfontosabbakat mondja. Jézusnak is nagyon fontosak az utolsó szavai a búcsúbeszédben. Nagyon megrendítő tud lenni...

- Milyen közösségi együttlétet kínál a plébánia az idősöknek?

A Karitászcsoport szervezésében elindult negyedévente délelőttiönként egy úgynevezett Nyugdíjas klub. Ez egy nagyon jó hangulatú összejövetel és úgy tűnik, a testvérek is szeretik, akik erre el szoktak jönni. 2017-ben kezdődött, aztán láttuk, hogy van rá igény, úgyhogy most már negyedévente megszervezzük.

- Hányan voltak legutóbb?

Sokan, több mint tízen. A porta melletti kisteremben szokott lenni, de legutóbb már kicsinek bizonyult ez a hely, székeket kellett behozni, hogy mindenki elférjen.

- Mi ezeknek az összejöveteleknek a témája?

Általában az ünnepkörhöz kötődik. Szoktam egy bevezető elmélkedést vagy szentírás-magyarázatot tartani. Énekelni is szoktunk, vagy van, hogy valaki hoz egy verset. Mindig van pogácsa, tea és egyéb finomságok. **Ennek a programnak a motorja Madas Enikő, a Karitászcsoport vezetője.** Az ő ötlete volt a Nyugdíjas klub, ő kért fel engem is erre. Főleg nénik jönnek, de van néhány bácsi is. Például legutóbb volt egy bácsi, aki elmesélte a felvidéki családjának a kitelepítési történetét. Megrendítő volt. Kiderült, hogy a nénik között szintén volt, akinek hasonló a története. Szóval komoly történetek kerülhetnek elő. Tényleg nagyon hangulatos szokott lenni. Van egy jó klubhangulat...

- Hogyan értesülhetnek az idős testvérek erről?

Hirdetjük a templomban a szentmise végén, plakátja is szokott lenni, illetve a Hírharangban is megjelenik. Vajon az idősök máshogy viszonyulnak a közösségi léthez, mint egy ifjúsági csoport?

Nagyon máshogy. Ebben a Nyugdíjas klubban a hölgyek java-részt a templomból ismerik egymást különféle imacsoportokból, közösségekből. Talán egy különbség a fiatalokhoz képest, hogy ha valaki beszél, a többiek nem beszélnek bele. Az idősök tapintatosabbak talán.

- Milyen imacsoport van a plébánián az idősöknek?

Például a **Látogatás imacsoport,** oda többen is járnak. A **Karitászcsoportban is többen segítkeznek.** Az idős hölgyek között van olyan is, aki még nem annyira idős, hogy ne tudna másokat is látogatni. Ez nagyon jó, mert **attól még, hogy valaki idős vagy özvegy nem kell otthon ülni, ha még tud tenni.** Sokszor ez azon múlik, hogy egy idős embert megszólítanak, hogy ha van kedve, menjen és segítsen a Karításban. És akkor rájön arra, hogy még egy csomó mindent tud tenni. Például volt egy idős hölgy, aki önkéntes beteglátogató volt kórházban. Ehhez bizonyos képzésen kell részt venni, de lehet jelentkezni hasonló feladatokra, ami szerintem nagyon jó. Sokan panaszkodnak, hogy csak otthon ülnek, unatkoznak, de ez nem szükségszerű.

- Lehet értelmet adni az életüknek...

Így van, és persze az imádság is fontos. **Néha mondják az idősök, hogy ők már „csak” imádkozni tudnak, pedig az rendkívül fontos dolog.** Szoktam nekik mondani, hogy az imádság nem „csak”. Nagy dolog, hogy imádkoznak az unokákért, gyermekeikért, családtagjaikért, vagy a megholtakért. Pláne úgy, hogy egy idős ember mindenféle betegségekkel küszködik és így a szenvedéseit fel tudja ajánlani másokért. Ez nagyon fontos.

- Sok érdekes dolgot mondtál nekiünk az idősökről. Talán ha olvassa ezt a cikket egy fiatal, elgondolkozik azon, hogy más szemmel nézzen az idősökre maga körül...

Igen... Talán az érdekes még a papi szolgálatban, hogy a szentségek kiszolgáltatásában mennyire nem te müködsz. Sokszor megtapasztalom ezt. **Hálásak neked az emberek pedig te tudod, hogy nem te müködsz itt, hanem Jézus.** Nem kell ügyesnek lenni a szentségek kiszolgáltatásához, hanem egyszerűen tennie kell a papnak a dolgát, melynek eredményeként külső és belső gyógyulások történnek. Ez számomra mindig megdöbbentő.

Palkóné Tabi Kati

A MI EGYHÁZUNK

Az egyház – közösség

A „*Christifideles Laici*”, a plébániáról legilletékesebben szóló egyházi dokumentum 26. pontjában ezt olvashatjuk: „Az egyház közösség, jóllehet mindig bizonyos egyetemes jelleggel rendelkezik, mégis közvetlenül és láthatóan a plébániában jelenik meg: ez az egyház megtelepedésének elsődleges helye. Bizonyos értelemben maga az egyház ez.

A plébánia bármilyen szegény legyen személyekben és eszközökben, *elsősorban nem struktúra, terület vagy épület, hanem inkább Isten családja*, testvériség, amelynek egy a lelke, családi testvéri és befogadó ház, a keresztény hívők közössége.” (CL 26)

Mindent meg kell tenni azért, „hogya a plébániák ismét mind a keresztény hívők közösségei legyenek... különösen segíteni kell a világiak részvételét a lelkipásztori felelősségben, a kis egyházi közösségeket vagy életközösségeket, ahol a hívek Isten ígését egymással közölni tudják, és ahol a szolgáló szeretetben kibontakozhatnak. Ezek a közösségek ugyanis az egyházi közösség hiteles kifejeződései és az evangelizáció központjai” (uo.)

A plébánia fogalma a II. Vatikáni Zsinat előtt és után

A plébánia a II. Vatikáni Zsinatot megelőző korok felfogása szerint egyházi közigazgatási, területi lelkipásztori-ellátó egység volt. E szemléletben a plébánián „egyik oldalon” él a plébános és esetleg munkatársai, a „másik oldalon” élnek a hívek, „a gondozottak”. Ebben a felfogásban a lelkipásztorkodás lényegi feladata a *hívek ellátása*.

A plébániát az új kánonjog már így határozza meg: „A plébánia a krisztushívőknek a részegyházban pontosan meghatározott közössége, amelynek lelkipásztori gondozása a plébánosra van bízva.” (CIC 525. kánon) – A plébánia tehát *először is egyházi közösséget jelent*.

A zsinati dokumentumok – a Szentírás alapján is – olyan egyházzról és olyan élő plébániaközösségről beszélnek, amely Isten szeretetének jele környezetében. *Testvéri közösség, amelyben minden korosztály képviselve van és amelynek lényegi eleme, hogy nem csak „létezik”, hanem kovász: missziós közösség, amelynek vonzása megtéréseket indít el.*

A plébánia: közösségek közössége

Korunk egyházának meggyőződése, hogy a *lelkipásztorkodás első hordozója Isten népe, a helyi keresztény közösség*. A lelkipásztorkodás feladata, hogy „elismerje és mozdítsa elő a világi krisztushívőknek az egyház küldetésében való sajátos részvételét” (CL 27)

Mi legyen hát a pasztoráció fő célja? *Hogya a plébánia élő egyház legyen, Krisztus jele és jelenléte a világban, amely minden embert meg tud hívni az üdvösségre.*

A legújabb egyházi dokumentumok tehát ilyen, közösségi értelemben beszélnek a plébániáról, azaz kivétel nélkül *élő közösségként* gondolkodnak róla. A természetfeletti közösségnek azonban a *konkrét emberi kapcsolatokban kell realizálnia*. Ezért kívánatos, hogy a plébánián kisebb, különböző karizmájú közösségek, csoportok jöjjenek létre (munkacsoportok, imacsoporthok, lelkeségi csoportok, stb.), amelyek a *plébánia nagy közösségébe bekapcsolódva építsék azt; valamint hogy*

a plébánián a fontosabb feladatokat egy-egy világiakból álló csoport lássa el. Így a plébánia a „közösségek közössége” lesz.

A világiak küldetése – a plébániai képviselőtestület

A plébániai élet valójában a lelkipásztorok és a hívek közös tevékenysége folytán épül. Szükséges ezért, hogy egy-egy terület szolgálatára külön munkacsoportok jöjjenek létre, közös gondolkodásra, imádságra, tevékenységre. Ilyenek lehetnek a liturgia, a hitoktatás, a családgondozás, a karitatív szolgálat, a média, a gazdasági és a műszaki ügyeket szívükön viselő, azt koordináló csoportok.

Ezeknek a munkacsoportoknak szervezője, koordinálója, összefogója a Képviselőtestület. Hiszen ha a plébániának ideálisan nem egyszemélyi vezetéssel kell működnie, hanem kis egyházként, testvéri közösségként, akkor ennek meg kell nyilvánulnia a feladatok végzésében és a vezetésben is, azaz *a plébánia irányítása a hívek széles köreinek bevonásával kell, hogy történjen*. Ezért „a papok úgy töltsék be vezető tisztségüket, hogy ... fogjanak össze a világiakkal, ... az emberi tevékenység különböző területein nekik van tapasztalatuk és ők illetékesek.” (CL 27)

Talán sokak számára – első átgondolásban – idealizáltak vagy irreálisnak tűnik az, amit ma az egyház a plébániákról mond. Az Egyház mai tanítása azonban újra és újra kiemeli: *a plébániák vagy ebbe a testvéri-közösségi irányba fejlődnek, vagy létük sodródik veszélybe* (vö. KÁD 58).

A MI plébániánk

Az országúti ferences plébánia sajátosan gazdag egyházközség. Az elmúlt közel kétszázötven évben a ferences lelkeség, az itt élő szerzetesek és papok odaadó szolgálata, példája, lelkülete és az ide tartozó hívek segítőkészsége folytán ma is öröm a plébániaközösséghez tartozni. Az ide járók közül sokan a környéken laknak, mások innét elköltözve messziről is visszajárnak. Vannak, akiket a liturgia, a programok, a ferences lelkület vagy a „légkör” vonz egész távolról is ide, és sokan vannak, akik csak azért jönnek, mert itt „otthonra” találnak közösségükkel. *Köszönet mindazoknak, akik a közösség életének segítői, szolgálói, építői voltak a legnehezebb időkben és az elmúlt években, akiknek készsége és szolgálata lehetővé tette, hogy a mai fiatal generáció már bele született, benne él egy eleven, gazdag lehetőségeket felkínáló plébániai életben.*

Hogy mindez így is maradjon és tovább formálódhasson Isten akarata szerint, *nem csak a ferences közösség, hanem minden országúti hívő felelőssége* is. Ezt az akaratot az idők

jeleinek fényében közösen kell keresnünk, és amit felismerünk és megértünk, azt csak közösen tudjuk megtenni, együtt, egymásért.

Azaz *rajtunk múlik*. Azokon, akik kereszténységüket, katolikus hitüket, egyházhoz való tartozásukat ma is komolyan gondolják. Olyan komolyan, hogy ezért tenni is hajlandók. Konkrétan és tevőlegesen. Nem csak kapni, „fogyasztani”, de adni is szeretnének. Ez elköteleződés, felelősségvállalás, munka és szolgálat, Jézus és az egyház szolgálata. Egy darab belőlem, hogy Isten országa épüljön itt, a világon, Magyarországon, és itt a Margit körúton is.

Ideális-irreális álm, vagy megvalósítható lehetőség? Az egyház útja a harmadik évezred elején, amelyen *együtt haladva építjük Isten országát*.

IMAKÖZSÉG AZ ÚR, A KÖZÖSSÉG ÉS A SZEGÉNYEK SZOLGÁLATÁBAN

– a Képviselőtestület elmúlt hat éves szolgálatáról

A plébániai képviselőtestületek működését az Egyház a történelem folyamán már többször meghatározta és szabályozta. Magyarországon legutóbb 2016. december 31-én adott ki Dr. Erdő Péter bíboros, prímás Szervezeti és Működési Szabályzatot (SzMSz), amely a római katolikus egyház törvénykönyvére, a Kánonjogi Kódexre (latinul: Codex Iuris Canonici, rövidítése: CIC) támaszkodik.

Az SzMSz szerint a testületnek kettős szerepe van: „*Magyarországon a plébániai pasztorális tanács és a plébániai gazdasági tanács szerepét a plébániai képviselőtestület tölti be*”.

Képviselőtestületünk az elmúlt években igyekezett betölteni mindkét funkciót, azaz pasztorális és gazdasági témákban is a plébános tanácsadó testületeként működött, hogy elősegítsük és támogassuk az ő feladatait, teendőit.

A jelenlegi összetétel a 2013. június 16-i beiktatás óta van érvényben, amikor is a tagok mise keretében ünnepélyesen ígéretet tettek arra, hogy az „*Egyházközség lelki és anyagi érdekeit figyelembe véve / Isten és az Anyaszentegyház törvényei szerint / akarnak munkálkodni*”. A mostani ciklusban három plébánost is szolgáltunk; 2014 nyaráig Horváth Achilles atyát, 2014-17 között Bán Jónás atyát, majd 2017 augusztusa óta Lendvai Zalán atyát.

A testület tagjaira vonatkozóan is rendelkezik az SzMSz, így vannak állandó – „*hivatalból*” – tagok (plébános, káplán, diakónusok, kántorok) és *választottak*. Utóbbiak jellemzően a közösségek vezetői, képviselői, de mindenképpen olyanok, akik a plébánia életében aktívak, elkötelezettek és felelősséggel képviselik a rájuk bízott testvéreket.

A testület általában négyszer tart együttes ülést az évben, de kisebb csoportokban, „*bizottságokban*” további megbeszélések zajlanak egy-egy liturgikus vagy közösségi esemény megszervezéséről, gazdasági-pénzügyi témákról, stb. A plenáris ülések tipikus forgatókönyve szerint már előzetesen készül egy tervezet a napirendi pontokról, hogy mindenki fel tud-

Itt és most

Október 13-án képviselőtestületi választásra kerül sor plébániánkon. Bár ez is választás, mégis sokban eltér a politikai választásoktól – itt nincs kampány, lobbizás, szavazatszerzés és ígéretés. Akiket a hívek ajánlottak, és akik készek a feladat vállalására az *egész plébániaközösség érdekében* tették ezt. Támogassuk őket imádságunkkal és segítőkészségünkkel! Arra kérjük a testvéreket, *ismerjék meg őket* az alábbi bemutatkozások segítségével és október 13-án szavazatukkal a *plébánia egészének javát* segítsék elő azzal, hogy *kitöltik és leadják a szavazólapokat*.

fr. Zalán

jon készülni rá. Igyekszünk fegyelmezetten és összeszedetten végigtárgyalni a témákat, melyek jellemzően tartalmazzák az elmúlt időszak pasztorális eseményeinek (*liturgikus ünnepek, szentségek kiszolgáltatása, közösségi programok, zenei események*) kiértékelését és a következő hónapok tervezését, a feladatok elosztását. Minden alkalommal előkerülnek a gazdasági-műszaki természetű kérdések is, melybe beleértjük a pénzügyeket, a szükséges karbantartásokat, felújításokat, műszaki fejlesztéseket. Az ülésekről jegyzőkönyv is készül, amely segíti a feladatok követését, teljesülését figyelemmel kísérni.

Hacsak lehet, az ülések előtti esti misén részt vesznek a tagok, majd mindig imával kezdjük és zárjuk ezeket a hosszúra nyúló esti alkalmakat, mivel fontosnak tartjuk, hogy tevékenységünket Jézus Urunk nevében, Isten áldásával – és ne a saját akaratunk szerint – végezzük, hiszen fő célunk Isten országának építése.

Hangsúlyt fektetünk arra, hogy Plébániai Képviselőtestületünk ne csak munka-, hanem testvéri közösség is legyen. Miért fontos ez? János evangéliuma azt írja: „*Arról ismerjenek fel benneteket, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt*” (Jn13,35). Mindez azt jelenti, hogy a szeretetközösséggé válás nem eszköz, hanem cél, nem azért van, hogy hatékonyabb legyen az életünk, hanem hogy Jézus mutakozzon meg az életünk szeretetén keresztül.

Végül összegzésként hadd emeljek ki – a sok-sok tennivaló közül – kettőt, amely meg kell, hogy határozza a testület lelkületét: **imaközösség** és a **szegények** szolgálata. Adja Isten, hogy ezt a szolgálatot lássa el a következő ciklusban is!

Bodroghelyi Csaba, világi alelnök

A KÉPVISELŐTESTÜLET MEGÚJÍTÁSA

Kedves Testvérek!

A plébániai képviselőtestület közeledő választása kapcsán szeretnénk veletek néhány hasznos információt megosztani. A testület hivatali és választott tagokból áll. Hivatali tagsággal rendelkezik a plébános, a káplán és a diakónus. A kántor, a plébánia alkalmazottai, a hitoktatók hivatalból nem tagjai a testületnek, de a választott tagságra jelöltek összeállításakor figyelnek arra, hogy közülük is legyenek tagjai a testületnek. Taggá választható a Katolikus Egyház teljes közösségében lévő megkeresztelt személy, aki volt elsőáldozó és a bérmlás szentségében részesült, például keresztény életet él, aktívan részt vesz a plébánia életében, a lelkipásztori szempontok érvényesítését az Egyház iránti szeretettel és hűséggel segíti, az egyházi előírások szerint szentáldozáshoz járulhat, házassági állapota az egyházi törvényeknek megfelel, a választás időpontjában legfeljebb 70 éves, az Egyházat anyagilag is rendszeresen támogatja.

A választási eljárást a jelöltlista összeállítása indítja, melyet a hívek ajánlására és az előző testület tagjainak megkerdezésével a plébános állít össze. A listát a templomi hirdetésekben,

szóban, a templom hirdetőabláján és alkalmas módon kell legalább egy héten át ismertetni. Ha valakinek bármelyik jelölttel kapcsolatban jogos kifogása van, kérjük, jelezze a plébánia vezetőjénél.

A szavazásra egy előre meghirdetett vasárnapon – 2019. október 13-án – kerül sor; a plébániatemplom minden szentmiséjén a jelenlévő nagykorú hívek a véglegesített szavazólapon jelölik be azok nevét, akiket megválasztani akarnak. Fel kell jegyezni, hogy ki adott le szavazatot, ebben kérjük a kedves testvérek együttműködését is. Az összegyűjtött lapokat egy választási bizottság a szentmisét követően összesámlálja, és a végleges névsort a kapott szavazatok száma alapján összeállítja. A legtöbb szavazatot kapott jelöltek lesznek a testület tagjai.

A megválasztott és a bíboros érsek atya által megerősített tagok a Ti jelenlétetekben, szentmise keretében ígéretet tesznek arra, hogy mindenben az Egyház apostoli célját és a plébánia jogos érdekeit fogják képviselni. Kérjük, kísérjétek imáitokkal a plébánia képviselőtestülete tagjainak a megválasztását.

A plébánia ügyében tett fáradozásotokat szívből köszönve, szeretettel köszönt,

Dudás Zoltán diakónus

JELÖLTJEINK

BALÁZSDI-SZABÓ NÓRA

A Műegyetemen szereztem vegyészmérnöki diplomát 2004 nyarán. Pár hónappal később volt az esküvőnk, ezt követően költöztünk a Mechwart liget mellé és kezdtünk el az országúti ferencesekhez misére járni. Több mint 12 éve tartozunk a családok közösségéhez. Aktívan részt vállalunk a plébánia családokkal kapcsolatos feladataiból: a plébániai jegyesoktatásban kísérő házaspárként, a családok tábor vagy a gyerekeknek szóló rajzpályázat szervezőjeként. Három csibész fiú édesanyja vagyok. Szeretnék továbbra is a plébániai családokhoz köthető tevékenységekben részt venni.

BICZI FERENC

2009-ben (39 évesen) Róbert atyánál kezdtem a katekumenátust. 2011-ben voltam elsőáldozó és bérmlakoztam. Achilles atyával és a családommal minden évben mentem zarándoklatokra, amelyek szervezésében is segédkeztem. Itt az Országúti Ferenceseknél kötöttem szentségi házasságot, majd 4 évre rá született meg egyetlen leánygyermekünk. Gazdasági informatikusként dolgozom egy multinacionális cégnél, ahol lelki ebéd keretén belül hetente egyszer együtt étkezünk, imádkozunk és elmélkedünk a hittestvéreinkkel. A plébániánkon sok közösséghez kötődtem, kötődöm. Jelenleg leginkább a jegyes kísérésben szolgálok.

CSÁNYI LŐRINC

Tíz évvel ezelőtt jutottam el először esti fél 8-as misére, és hamarosan csatlakoztam a Boanergész együtteshez. Később a zenekar vezetője lettem, amely szolgálatomat mai napig végzem. Igyekszem a zenei feladatokon túl a mise közösségét is alakítani, virágoztatni. Klasszikus hegedűt, könyvelést, szociológiát, majd közgazdaságtant tanultam. Házas vagyok, feleségemmel Annával első gyermekünket várjuk. Az elmúlt években részt vettem a jegyesoktatás segítésében és apró műszaki feladatok megoldásában is a plébánián, az elmúlt időszakban képviselőtestületi tagként is igyekeztem a közösséget segíteni.

ERHARDT GYULA

A plébánia helyi közösségi élete jelenti számomra a legfontosabb értéket, amelyben 15-20 éve veszek részt, és ahova igazán aktívan a gyerekeink születése után kapcsolódtam be, együtt a feleségemmel. Elsősorban a családok közt vállaltunk ránk szabott feladatokat, ezek azóta egyre bővülnek – többek között az idei jegyesoktatásban is dolgoztunk. Szakmailag a saját vállalkozásomban végzek informatikai és kreatív munkákat: a mérnöki képzettségem meghatározó, mellette más területekre is van rálátásom. Sokat jelentenek a feleségemmel közös projektjeink is, amelyek Magyarországon és külföldön, leginkább kulturális területen zajlottak. Korábbi elköteleződéseinkben az ökumenikus tapasztalatunk is szerepet kapott. Magam gyerekkorom óta részesültem a keresztény megújulási mozgalmak életében jelentkező örömeiből és nehézségekből. Öt testvér között a másodikként, 1975-ben születtem Budapesten, és Szegeden nőttem fel – itt kerültem közelebb a ferences rendhez is. Majd visszatérve a fővárosba, az Országúton találtunk keresztény barátokra és közösségre – mostanra a plébánia jelenti az elsődleges lelki és fizikai közeget, ahova a legtöbb energiát fektetjük.

FRIGYESI MÁRTON

1980-ban születtem. A Ferences Gimnáziumba járva ismerkedtem meg a rend lelkiségével. 17 éves koromtól kezdtem el egyre sűrűbben járni a Margit körútra misére – akkor még főleg a „félnyolcasra”. 2006-ban Nikodémus testvér felkért, hogy későbbi feleségemmel, Gorove Máriával segítsünk a hitoktatásban, az elsőáldozók felkészítésében. Ezzel egyre aktívabban kapcsolódtam be a plébánia életébe: Máriával együtt részt vettem a városmissziós programszervezésben és lebonyolításban, táboroztatásban, jegyesoktatásban. Pedagógusként és négy gyermek apjaként azonban – talán nem véletlenül – leginkább a kisgyermekes családokkal kapcsolatos szolgálatokat érzem magamhoz a legközelebb: ovismise, kisgyermekes Szentségimádás, nagyheti szertartások alatti „gyermekbarát” terem... Az ezzel kapcsolatos feladatokban kíváncsi a jövőben is tevékenykedni.

JOBBÁGYI ANNA

1982-ben születtem, húszas éveim elejétől szorosan kötődöm az Országúti közösséghez. Kezdetben az ifjúsági életben vettem részt, közösséget vezettem és ifjúsági programokat szerveztem. Jelenleg három kisgyermekemmel vagyok itthon, így most már – családommal együtt – a plébánia családok közösségéhez kapcsolódunk. Szakmám szerint orvos, újságíró vagyok, azonban évek óta édesanyjai teendőim töltik ki a mindennapjaimat. Szívesen segítek plébániánk kommunikációs feladataiban, családok, kisgyermekes programok szervezésében.

KANYÓ HENRIK

A plébániához 2005 óta tartozom, feleségemmel itt készítették fel minket a házasságra, esküvőnk is itt volt. Négy gyermekünk itt lett megkeresztelve és a tízes misére járunk. Közös szolgálatunk 2006 óta a jegyesoktatás, először háttér munka, kiscsoportvezetés majd éveken keresztül annak teljes szervezése. 2008 óta vagyok tagja a képviselőtestületnek, főként gazdasági és felújítási ügyekben segédkeztem – úgy, mint a vagyongazdálkodás, költségvetés tervezésében való részvétel, templomtető- és toronysüveg felújítás előkészítése (pályázat, gyűjtés, szakemberek kiválasztása). Jelenleg a templomszentelés 250-ik évfordulójának megünneplését előkészítő munkacsoport tagja vagyok. Ezeken túl több lelkigyakorlatot is szerveztem a plébánia házaspárjai számára. Feleségemmel egy az Országúton működő házaspáros kisközösségnek és a Családok Jézusban Közösségnek is tagjai vagyunk. 2000-ben szereztem hittanári-, 2017-ben természetvédelmi mérnöki diplomámat, jelenleg pedig létesítménygazdálkodó posztgraduális képzésen veszek részt.

KELLER MÁRKUS

A fiatalabb generációhoz tartozva még csak 12 éve vagyunk tagjai építész feleségemmel és három gyermekünkkel a Margit körúti ferences plébánia közösségének. Ezalatt a rövid idő alatt is igyekeztünk azonban aktívan keresni a helyünket a közösségben. Szinte a kezdetektől részt vettünk a plébániai jegyesoktatásban, a rendház díszítésében és a különböző programok szervezésében. Mihály fiam már felavatott ministráns! A kecskeméti piarista gimnáziumban eltöltött évek és a sikeres érettségi után történelem, szociológia és pszichológia szakon tanultam az ELTE-n, Bécsben, Berlinben és Eichstättben, illetve tagja és tanulmányi vezetője is voltam a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégiumnak. A doktori disszertációm megvédése után sokáig kutatóként dolgoztam itthon és külföldön. Jelenleg az ELTE Összehasonlító Történelmi Szociológia Tanszékét vezetem. Továbbra is szívesen részt vennék a plébániai jegyesoktatásban, és szervezési és vezetési tapasztalataimat felhasználva részese lehetnék a különböző plébániai programok megalkotásának.

KOMÁROMI BALÁZS

Több mint tíz éve költöztünk az Országúti Ferences Plébánia közelébe, azóta három gyermekünkkel ide tartozunk. A XVII. kerületben, Snell György püspök atya mellett ministráltam végig a gyerek-koromat, ami mai napig meghatározó az életemben. Talán nem véletlen, hogy két nagyobbik fiam is ministrál, kislányom most kezdi az első osztályt a Szent Angélaban. Egy budapesti rádiót (Trend FM) és egy turisztikai céget irányítok. Talán pénzügyi-szervezési tapasztalatommal tudnám leginkább segíteni közösségünket.

LÉGÁR KATALIN

A Krisztinavárosi Plébánia hittanos csoportja volt első meghatározó közösségi élményem, ahol Blankenstein Miklós atyánál nemcsak ministráns és az énekkar tagja voltam, hanem beleszőpöntem a formálódó regnumi kisközösségek világába is. Szentendrei ferences diákként, majd fiatal felnőttként más közösségekben is megfordultam, majd férjemmel, Csabával fiatal családosként kerültünk a 10-es misékre még Kolos atya idejében. A családos közösség tagjának tekintjük magunkat. Több pasztorális eseményben voltunk segítők: jegyesoktatásban, agapék, komatálak és táborok szervezésében. Továbbra is hasonló szerepben tudok tevékenykedni. A Képviselőtestületnek még nem voltam tagja, férjem, Csaba azonban a testületben volt 2007-től 2019-ig. Hat gyerekünk van, közülük négyen már felnőttek, egyelőre két unokával büszkélkedhetünk. Jelenleg háztartásbeli vagyok.

LISZKA LEVENTE

Az Országúti családos közösséghez tartozunk, gyermekeink számára és életkorára (1, 4, 7, 9 év) tekintettel elsősorban a vasárnapi 10-es misén és azt követően a Quadrumban vagyunk megtalálhatók. Nem a plébánia vonzáskörzetében lakunk, de több mint tíz éve ez a plébánia jelenti életünk egyik fontos sarokkővét (esküvő, keresztelek, közösségek, szolgálatok). Jómagam több szállal kötődöm a ferences lelkiséghez: kisgyermekként az erdélyi esztelneki rendházban volt szerencsém több nyarat eltölteni, majd az esztergomi ferences gimnáziumban érettségiztem és József (Joe), valamint Leopold atya áldásával szolgáltattuk ki Rékával egymásnak a házasság szentségét. Plébániai történetünk jegyességünkkel vette kezdetét, majd kisgyerekes szülőként a nyári családos táborok (OCST) résztvevői/szervezői voltunk és vagyunk. Nagyobb fiaink aktív ministránsok, mi pedig – pár hasonló élethelyzetben lévő házaspárral – kéthetente szerda esténként próbálunk „észbe kapni”, keresve az igazán fontos dolgokat életünkben. A Családok Jézusban Közösség tagjaiként minden évben nagy örömmel és szeretettel veszünk részt az országúti jegyesek kísérésében, a Szentlélek közreműködésében bízva, hogy „bukdácslásaink” ellenére eszközök tudunk lenni az Úr számára a boldog házasságok születésénél.

LOVAS ANDRÁS

1967-ben születtem, a plébániához fiatal felnőttként, a fél nyolcas mise körül kialakuló közösségek tagjaként csatlakoztam. Feleségemmel együtt sokáig Beney György atyához kötődünk. 1995 óta a Ferences Világi Rend tagjai vagyunk, négy gyerekünk közül hárman már felnőttek. Közgazdászként végeztem, egy nemzetközi gépipari cégnél dolgozom értékesítési területen. Katekumen csoportok vezetésében, jegyesoktatásban, egy-egy ünnep lebonyolításában veszek részt, időnként zarándokutat szervezek. A képviselőtestület munkájában Kolos atya plébánossága óta veszek részt.

SOMOGYI ANDRÁS

Születésem óta a plébániához tartozom, és kötődöm a ferences közösséghez. Fiatal korom óta részt veszek a plébánia közösségi életének szervezésében, alakításában (többek között: hittanórák és imacsoportok szervezése, liturgikus szolgálat, áldoztatás, rendezvények szervezése, képviselőtestület, fényképezés). A ferences lelkiség mellett közel áll hozzám az Emmánuel katolikus karizmatikus közösség is. 52 éves villamosmérnök vagyok, vasúti szoftverek fejlesztésével foglalkozó nemzetközi cégnél dolgozom informatikusként. Továbbra is szívesen vállalom részt a plébánia életének alakításában, elsősorban a liturgia és rendezvények szervezésében, de műszaki tudásommal és tapasztalataimmal is szívesen segítem a plébánia munkáját.

SZELÉNYI ZSOLT

Ötgyermekes édesapa vagyok, 2007-től a képviselőtestület tagja. Feleségemmel 2009-ben csatlakoztunk a Családok Jézusban Közösséghez. Gyermekkorom óta járok a plébániára, első gyermekem születéséig ministráltam. A plébánia családos körében vagyok legaktívabb, a plébániai jegyesoktatásban, családos programok szervezésében tevékenykedem elsősorban, de liturgikus munkatársként a lelki programokban is szívesen és aktívan igyekszem közreműködni, valamint lehetőségeimhez mérten a karitás munkájába is bekapcsolódom időről időre. Feleségem, Barbara is aktív tagja plébániánknak, számtalan program szervezésében vett részt (asszonyima, miniklub, komatál, családos tábor). Nagy várakozással tekintek a plébánia megújulása elé, amelynek tevékeny részesévé szeretnék válni.

TÓTH BENCE

2012 óta járunk az Országúti plébániára, ahova szép fokozatosan illeszkedtünk be, s ma már tényleg a közösség tagjainak érezzük magunkat. Ez többek között abban nyilvánult meg, hogy nem aszerint járunk ide (az ünnepi) misékre vagy éppen a pásztorjátékra, ha számunkra megfelelő időpontban van, valamint igyekszünk nemcsak „igénybe venni a szolgáltatásokat”, hanem mi magunk – családilag – is részt vállalni a szolgálatokból. Feleségem, Kata, háziorvos rezidens, három gyerekünk van, Lőrinc, Janka és Kristóf, és decemberre várjuk a negyediket. A Családok Jézusban Közösség tagjaiként lelkesen kísérünk jegyespárokat a házasságra való felkészülésükben, s a plébániai jegyesoktatásba is bekapcsolódtunk. Közgazdászként végeztem 1997-ben, pénzügyi területen dolgozom. Ezirányú tudásomat és tapasztalatomat bibliai szemléletű képzéssel igyekszem az egyház szolgálatába állítani.

TÖMÖRNYÉ SÁRI VIRÁG

1999 óta tartozom a plébániához, férjemmel itt ismerkedtünk meg a Nikodémus vezette Sámuel közösséggel. 4 gyermekünk van, 7, 11, 13 és 14 évesek. Közgazdász végzettségem van, jelenleg a plébánia irodájában dolgozom pénzügyi munkakörben.

WERNER ÁKOS

Szentendrei ferences diák voltam, így 14 éves korom óta szorosan kötődöm a ferencesek közösségéhez. Korábban a pasaréti plébánián szolgáltam, 2005 óta azonban családommal ide, az Országúti közösséghez kötődünk. Sok plébániai program szervezője vagy aktív segítője voltam (kirándulások, gyermektáborok, családos napok, Mitaku, kereszttutak, jegyesoktatás). Jelenleg feleségemmel, Zsófiával, a 17 és 26 év közötti fiatalok Szent Ferenc Antióchia közösségének szülőpárjai vagyunk. Öt 14 és 20 év közötti gyermekünk van. A civil életben a Szentendrén található Pest Megyei Könyvtár igazgatójaként dolgozom. A jövőt tekintve itt a plébánián elsősorban az Antióchia közösséget szeretném szolgálni, azon dolgozva, hogy a fiatalok és a plébánia közötti kapcsolatot minél szorosabbra szőjem és előbbé tegyem.

„KÖSZÖNTENI JÖTTÜNK...”

– ferences férfizárándoklat, 2019. Pünkösöd

Zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a késztetést, hogy járjunk együtt az úton, kérve az Úrtól a kegyelmet, hogy a régi és a mostani sérelmeinket és bizalmatlanságainkat változtassa új lehetőségekké a közösség érdekében. (...) Járjunk az úton, járjunk együtt az úton, és engedjük, hogy az Evangélium legyen az a kovász, amely képes áthatni mindent és képes megajándékozni népeinket az üdvösség örömeivel.

(Ferenc pápa csíksomlyói beszédéből. 2019. június 1.)

Miért, vagy inkább kiért zarándokol az ember? Jézussal, Jézusért kelünk útra, szívünkben hordozva egy-egy felajánlást, köszönetet, kérést...

A nyár elején, június 7-én kelt útra kicsiny, de lelkes csapatunk (7 felnőtt és 3 ifjú), hogy részt vegyünk a hagyományos pünkösdi ferences férfizárándoklaton, amely Szécsényből indul és Mátraverebély-Szentkútra érkezik meg, majd pünkösöd vasárnapján tér vissza Szécsénybe. Aznap este Zalán atyától kaptunk úti áldást az Oszvári Csaba által készített missziós kereszt előtt, amelyet élőben látni lenyűgöző és egyben lélekemelő volt. Szécsényben, a ferences testvérek szeretettel fogadtak és láttak vendégül, vacsora után a rendház teraszáról lestük meg az esti alkony fényeit, majd hamar nyugovóra tértünk.

Másnap reggel 6 órakor, mintegy 120-130 férfi és fiatalember (kisiskolástól a nyugdíjas korúig, Szécsény, Vác, Budapest és más települések plébániáiról) gyűlt össze a szécsényi ferences templomban, hogy Csongor testvér vezetésével az Úrnak ajánlva magunkat, és a Szűzanya oltalmát kérve a zarándoklathoz, együtt induljunk útnak. A mintegy 28 km-es távot énekelve (Mária-énekek), imádkozva (rózsafüzér, litániák) és csendben tesszük meg, ami számomra mindig nagy megerősítést jelent, hogy egyházunk valóban közösségi létben élő egyház. Az út minden megpróbáltatása, a hőség, a lábak fáradása mind eltöri mellett a bizonyosság mellett, hogy Valaki vezet minket. A menet elején haladó keresztet követve arra gondolok, hogy itt a földön csak Krisztust követve, Krisztus nyomában haladva juthatunk célba... Ahogy a Szentatya is mondta: „Istennel útközben, járás közben találkozik az ember (...)” és ahogy járjuk az utat, nemcsak Istennel, hanem a másikkal is találkozunk. (Számomra nagy élmény volt a társágban felfedezni kisebbik lányom osztálytársának édesapját, aki a váci férfiakkal érkezett a zarándoklatra.)

A zarándoklat során, melyet hegyen-völgyön, aszfalton, köves és poros úton, erdőn és mezőn át teszünk meg, többször megállunk egy-egy útmenti keresztnél (Szécsényt elhagyva, majd Kisdécsen), templomokba betérve (Magyargéc, Nógrádmegyer) elmélkedni. Idén Csongor atya az erényekről és azok gyakorlásáról tartott rövid elmélkedéseket, például szó esett a hűség erényéről, amelyet nemcsak házastársunk vonatkozásában, hanem kiterjesztve is meg kell élnünk: hűséges vagyok-e az Istenhez, egyházamhoz, emberi kapcsolataimhoz, az Evangéliumhoz?

A megérkezés Szentkútra egy újabb nagy kegyelem. A közel 150 férfi együtt énekelve vonul be a szentkúti templomba, a Szűzanya szobrához, és az ottani ferences testvérek fogadnak bennünket.

Az, hogy Szentkúton hálát adhatunk a Jóistennek, letehetjük szívünk terheit a szentgyónásban, teljes bűcsút nyerhetünk valaki számára, felajánlásunkat a szentmisében odatehetjük az Úr elé, mind-mind az Isten szeretetét és jóságát hirdeti. Megtapasztaltuk, hogy nemcsak lelkünket, hanem testünket is táplálja az Úr a szécsényi asszonyok által főzött fenséges gulyásleves formájában... Az esti szentmise és zsolozsma után egy jót beszélgethettünk Jónás atyával a zarándokház teraszán. Aznap este senkit sem kellett altatni...

Másnap reggel a 9 órás pünkösdi misére a férfiak együtt vonultak a szabadtéri oltár köré, és így vettünk részt a szertartáson. Szentkutat délben elhagyva, ugyanazon az útvonalon haladva tértünk vissza Szécsénybe, ahol estére értünk be a templomba, és ha a letérdelés a megszokottnál kicsit nehezebb is volt, a megérkezés öröme viszont annál nagyobb!

Végezetül, buzdításképp másoknak, álljon itt néhány zarándoktárs gondolata a zarándoklatról:

„Különleges élmény számomra a férfizárándoklat. (...) Olyan-nal találkoztam, amit nem gondoltam volna, hogy én valaha megélek, manapság, békeidőben. Nehéz megfogalmazni, de valahogy a FÉRFI lét élményét adja. Sokkal élesebben kiütözik a férfi és a nő közötti lényegi, természetéből fakadó különbség. Mindez jó értelemben. Mikor mentünk a települések utcáin és integettek a lányok, asszonyok. (...) Amit átéreztem, az a férfiak iránti tisztelet, a hozzájuk való kötődés és sok egyéb olyan különleges érzés, amit manapság már nagyon ritkán lehet elcsípni (kihalófélben van).

Ahogy ez a zarándoklat rávilágít a nemi különbségekre, annyira fel is hívja a figyelmet az összetartozásra, a vágyódásra, a másik nemre is. Hogy ketten vagyunk egyek.

Végig Mária dalokat énekelve, a férfi egyik legközelebbi női kapcsolata a nővel, az anyai az, ami előtérbe kerül, és masszívan végig kíséri minket.

Mi férfiak inkább racionálisak vagyunk, és talán ezért kevesebb férfit, főleg fiatal férfit lehet rózsafüzérezésen kapni a templomokban. Szóval lehet, hogy mi nehezebben merünk elköteleződni az Isten felé, lehet, kicsit szegénylősebbek is vagyunk e téren. Ezért is nagyon izgalmas, hogy 130 férfi egyszerre imádkozik. Ebben van erő! (...) sokat adnak az úton a személyes beszélgetések, viccelődések, új testvérek megismerése, új tanúságtételeik meghallgatása. Örülök, hogy itt mindig akad lehetőség egy kicsit többet beszélgetni az atyákkal, akár kötetlenebbül is. (...)

A teljesítménytúrának is beillő zarándoklat a természetben, pont a legjobb időszakban engem mindig közelebb hoz a természethez.” (Feri)

„Érdekes volt ennyi férfival együtt zarándokolni. Jó volt, hogy a korosztály színes volt, idősök és fiatalok egyaránt voltak. Jó volt látni, hogy jó pár apa-fiú „pár” is részt vett együtt a túrán. Nekem furcsa volt, hogy férfi túra volt, de végig Máriás éneket énekelünk. (...) A környék változatlanul gyönyörű (igen a „katlan” is). (...) A ferencesek változatlanul jól értenek nagyobb csapatnak az összefogásához és a koordinálásához. Köszönöm, hogy beszállhattam a csapatba.” (Balázs)

„Örömmel vettem részt rajta, jó volt közösségben zarándokolni. Jó volt magam és mások kéréseit, háláját Szűz Mária elé vinni. Szentkút különleges helyszín az életemben, mert ott volt az esküvőm, otthonos volt megérkezni. Nem hallottam még ennyi férfit rózsafüzért imádkozni, megdöbbentő és szép volt! Jó, hogy van ilyen zarándoklat és kitartóak a tagok és a szervezők. Köszönöm a ferenceseknek és a szervezőknek az élményt!” (Antal)

BIK CSERKÉSZTÁBOR

– Tát, 2019. július

Idei táborunk június 28-án kezdődött, ahol az előtáborozók három napon keresztül állták a sarat és vívtak véres háborút a természet erőivel szemben. Igyekeztek előteremteni egy jó cserkész tábor előfeltételeit a közelgő gyerekseregnek, több-kevesebb sikerrel. Persze kitartó munkájuk nem volt haszontalan. Mire a csapat többi tagja megérkezett, sikerült egy pazar és immár használható helyet kialakítaniuk. Jómagam is az előtáborozók csapatát gyarapítottam és higgyék el, mire az emberhad megérkezett a TÁTI-sziget amúgy vitathatatlanul gyönyörű lankáira, már egészen összebarátkoztunk kis zümmögő vérszívó barátainkkal és sikerült a tábor követező napjaiban egészen leküzdeni őket. A rendes táboridő kezdetére már állt egy konyhaként használatos GH sátor, két darab fergeteges latrina és persze az alakuló terünk is, ahol mindennapos zászlószertartásainkat tartjuk. A sziget ligeteiben kialakított sátorhelyek meg egyenesen otthonosak voltak.

A gyerekek élményeit gazdagította a tábori keretmeseként szolgáló cirkuszi történet, ahol egy társulat sokszínű tagjait ismerhették meg. Megismerhették két fiatal szerelmének történetét, de tragédiák és katasztrófák résztvevői is lehettek. Barátságos történet volt ez, persze sok meghökkentő elemmel, de a cirkusz világa az egész táborot befedte.

„Örömmel vettem részt a pünkösdi szentkúti zarándoklaton 3 ok miatt is:

- Apa-fia kapcsolat: Kisfiam és én minden évben nagyon várjuk a pünkösdi szentkúti zarándoklaton együtt eltöltött időt. Amikor három évvel ezelőtt először vettem fel a zarándoklat ötletét, az akkor 9 éves kisfiam nem volt túl lelkes. Azóta minden évben megkérdezi, hogy részt veszünk-e újra a szentkúti zarándoklaton. Izgatottan várjuk mindketten, hogy eljőjön Pünkösöd ünnepe. Kapcsolatunk mélyebb és gazdagabb lett a közös szentkúti zarándoklatoknak köszönhetően.

- Lelki élmény közösségben: Nagyon felemelő végigjárni ezt a zarándoklatot egy lelkes és eltökélt férfi-fiú csapattal: apukákkal és fiaikkal a budai ferences egyházközségekből, a kisfiam Szent Angéla ferences iskolába járó osztálytársaival, a szécsényi és környéki közösségek férfi tagjaival. Lelkesedésük és elszántságuk erős lelki biztatást jelent mindkettőnknek a hosszú úton.

- Bűnbánat: A szentkúti zarándoklat Isten kegyelmének csodálatos forrása és a bűnbánat szentségén keresztül a teljes bűcsú elnyerésének lehetőségét kínálja fel saját magunk vagy elhunyt szerettünk részére, akiért a zarándoklatot felajánljuk.” (Patrick)

Ha Isten is úgy akarja, jövőre újra ott leszünk! Legyen hála neki mindezekért!

Tömör Pál

Az első két nap fő programja főleg a tábor további építésével telt, persze itt már a gyerekek saját körleteiket és építményeiket csinálták. Felállították sátraikat, asztalokat kötözték, de akadt olyan is, aki agyagból dagasztott építményeket. Az építkezés után csillapíthatatlanul jöttek a jobbnál jobb programok. Sport és lelki programok, evezés a Dunán, és az Esztergomi élményfürdőben is strandoltunk. Persze már maga a tábori hangulat és tíz napon keresztül a benne élés is fergeteges. Nekem egy problémám van csak a cserkész táborral: amint elkezdődik, máris szomorúan számlálom vissza a napokat, hiszen ha lehetne, én személy szerint egész évben táboroznék.

Forgács Benedek

TESTBEN, LÉLEKBEN, KÖZÖSSÉGBEN, ÖRÖMBEN

Plébániai gyerektábor – Pénzesgyőr, 2019. július 22-27.

Sziasztok, nevem Salamin Márton, most fogom a 10. osztályt kezdeni. A plébániai táborokba az elsőáldozós csoportom révén kerültem, mivel így tarthattam a kapcsolatot hittanos barátaimmal.

Az idei tábor ismét a Bakony egyik hegyi falujában, Pénzesgyőrben volt. Ezt a táborhelyszínt nagyon szeretem, gyönyörű helyeken lehet kirándulni a környező erdőkben. A falu szélén, egy patak partján remek sportpálya van, ahol naponta fociztunk, röplabdáztunk és zászolóztunk.

Barátaimmal én a legidősebb korosztályhoz tartozom, mi segítünk a kisebbek irányításában, a házimunkákban, és a tábor utolsó napján néhány óráig mi szervezzük a programot a fiatalabbaknak. Ezt minden évben nagyon élvezem, idén kalmáros és zászló-játékot szerveztünk a kicsiknek, ami nagy sikert aratott. Esténként, mikor a kisebbek már aludni mentek, az idősebbek még kártyázhattak egy ideig.

Napközben nagyon sok programban vehettünk részt, volt kenyérsütés, kézműves foglalkozás, tábortűz és kvízzjáték. Megnéztük a Zirci Apátságot is, melynek könyvtárát nagyon érdekesnek találtam.

A tábor lelki része idén nagyon jól sikerült, volt mise és kiscsoportos beszélgetés, korosztályok szerint az ünnepek témában. Az idei tábor is nagyon élveztem, összhangban volt a lelki rész a testmozgásokkal, nagyon kellemesen telt az idő, és úgy érzem, hogy feltöltődtem tőle.

Salamin Márton

A pénzesgyőri hittantábor nagyon klassz közösségi élmény volt már tavaly is, és idén is egyszerűen csodálatos volt. Mintegy 37-en voltunk, mindenki jóban volt mindenkivel, és a hét tele volt jó programokkal. Nagyon örültünk, hogy lejött hozzánk Zalán atyával Zsombor testvér, és örültünk az általuk hozott palacsintáknak is (kb. 350 db), melyeket a plébánia asszonyai sütöttek nekünk. Sokat fociztunk, volt Ki mit tud? vetélkedő, kvíz és persze Marci koncert.

A kézműveskedésen sok új dolgot tanultam és anyukámnak nagy örömet szereztem az általam készített karkötővel. A közös kenyérsütés is érdekes program volt, idén rozskenyeret sütöttünk.

A szentmise érdekes volt, a tábor folyamán próbáltam figyelni az ott elhangzottakra.

A megszámlálhatatlan Bang-parti mellett volt Rizikó társasjáték és kártyajátékok is.

Az egyik legjobb program a Zirci Apátság és Könyvtár, valamint a Bakony Múzeum meglátogatása volt.

Sokat mosogattam, de így is nagyon jó volt ez a tábor.

Lehel Tihamér

HETEDSZER IS OCST

2019. augusztus 1-4. között került megrendezésre az Országúti Ferences Plébánia 7. családós tábora Parádfürdő egyik táborában, a Kaland-Vár tábor területén. 26 család vett részt a programon, ebből 15 nagycsaládos. Volt 3 anya, akik egyedül nevelik a gyermeküket. Összesen 112-en voltunk.

A résztvevők többnyire az Országúti Ferences Templom – elsősorban családoknak szóló – vasárnap 10 órás misét látogatók közül jöttek, így nagy volt a nyüzsgés, minden korosztály megtalálta a játszópartnerét. Mindig akadt valaki, aki a tipegőket felügyelte, az ovis-alsós gyerekek futkározhattak, egymás tábori szobáit felfedezhették, és szabadon szerveződött ping-pongra, röpibe vagy fociba is bekapcsolódhattak. A kamaszok már inkább félre vonulva társasjátékoztak, vagy csapatokat alkotva sportoltak, hiszen jól ismerik már egymást a sok közös miséről és programról, de nyugodt szívvel rájuk lehetett bízni a kicsik felügyeletét, ami nemcsak a felelősségteljes vigyázást jelentette, hanem a kicsik szintjén érdekes programokat találtak ki, és játszottak velük, amíg a szülők lelki programon tudtak részt venni. A családokon belüli elköteleződést és a mély szeretetet mutatja, hogy négy pocaklakó is velünk táborozott. Közülük kettő már nagycsaládba születik, kettő pedig most lép be a klubba.

A tábor lelki gondozását Zalán atya és Zsombor atya végezték; ők tartották a tábori szentmiséket, zsolozsmákat. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készülékként a második napon egész éjszakás szentségimádást tartottunk, melyet a kamaszoknak szóló interaktív bevezetéssel kezdtünk, a szülők pedig egészen a reggeli zsolozsmáig virraszthattak. Majd ezt követően a szülőknek, egészen a reggeli zsolozsmáig. Lehetőség volt szentgyónásra, és Porciunkula ünnepén a teljes búcsú elnyerésére is. Zalán atya a plébánia megújításáról mondta el gondolatait, Zsombor atya pedig előadást tartott a liturgia katekézis szerinti előírásairól, az attól eltérő gyakorlatokról, és az ebből eredő káoszról, rendezetlenségről, ami a hívek nagymértékben eltérő hozzáállásából, neveltetéséből és korosztályából ered, viszont megoldandó és megoldható feladat.

A csak felnőtteknek szóló programok (könyvismertetés, csoportbeszélgetések) arra próbálták ösztönözni az embereket, hogy gondoljuk végig, mit tehetnénk azért, hogy a plébániánk jobban működjön, hogy tudnánk megerősíteni a közösségi életet, hogy tudnánk vonzani a még keresőket, hogy lehetne kiegyensúlyozni az elvárásokat a hívek és a plébánia között. Kiscsoportos beszélgetésekbe szerveződve gyűjtöttük össze a

javaslatainkat, szedtük össze a tapasztalatainkat, és megosztottuk a többiekkel a gondolatainkat, remélve, hogy segítséget adunk a fejlődéshez, a plébániai működés javításához.

Maga a táborhelyszín csodálatos környezetben volt, a Mátra északi lejtőjén, fantasztikusan friss levegővel, dús erdőkkel, és hol száraz, hol esős idővel. Az eső – hála Istennek – sosem szelt ketté semmilyen programot, „cseppet” sem volt probléma, ha csepergett, főleg a gyerekek élvezték, hogy olyankor szabadon rohángálhattak.

A tábor épületeinek műszaki állapotát, színvonalát, felszereltségét, karbantartási mértékét pár perc alatt akceptáltuk, ami után már szemet tudtunk hunyni a részletek fölött, és el tudtuk engedni a magasabb igényeinket erre a pár napra, hogy a felhőtlen együttlét és a közösség nyaralása legyen a lényeges. Családjaink példát mutattak a szeretetteljes alkalmazkodásból is. A konyhán nagyon finoman főztek, mindenki elégedett volt.

A főszervezők Bodroghelyi Csaba és Kati voltak, több család közös fejlődésével fantasztikus programot állítottak össze, aminek köszönhetően nagyon jól éreztük magunkat.

Az akadályversenyt Szelenyi Barbara és Zsolt szervezték a tábor területe körül. Zalán atya és a kamaszok voltak az állomások, a csoportok összeállításánál pedig arra törekedtek, hogy minél több ismeretség alakuljon ki a kötetlen, vidám játék közben, ami ugyanakkor össze is kovácsolta a csapattagokat, hisz időre és jól kellett teljesíteni!

Az akadályversenynek voltak olyan feladatai is, amik több napon íveltek át, ezzel szorosabbra és tartósra fűzve a csapattagok közötti kapcsolatot, hiszen ötletelni, próbálni kellett a zenei produkcióra, és az élő szoborcsoporthoz képe is, amit egy bibliai jelenetből kellett bemutatni, majd kitalálni a többieknek.

Elmaradhatatlan program volt a tábortűz, városi kisgyerekek számára pezsdítő volt már maga a rőzsegyűjtés, a fűrészelés és a tűzgyújtás is, majd a gitárszó, az oldott hangulatú beszélgetés. A közelben lévő Ilona-vízeséshez szerveztünk egy majdnem egynapos kirándulást. Kicsiknek rövidebb, bátrabbaknak hosszabb túraútvonalon lehetett menni. Eleinte kényelmes sétaúton, majd gyökereken, sziklákon át kapaszkodva, patakmedren keresztül lépkedve értük el a szurdokot, ahol országunk legmagasabban fekvő vízesése van. A patakpart mindig hatalmas élmény a gyerekeknek.

A szerető és gondoskodó Jóisten megóvott mindenkit a bal esetektől, nem voltak feszültségek, veszekedések, mindenkinek jó volt ez a közös együttlét, mindenkit átjárt a Szentlélek összetartó ereje.

Csutorka Júlia

SZOLGÁLNAK, ÉS ...

A ministránsok vasárnapjai

„Mert mindig van ülőhelyem” – válaszoltam gyerekként a „Miért jó ministrálni?” kérdésre, ami akkoriban valóban praktikus replika volt a rendszeresen csordultig tele lévő – a rákoskeresztúri panelrengeteg közepén elhelyezkedő – Szent Kereszt Felmagasztalása Plébánia szolgálata közben. Felnőttként látom csak igazán a ministráns-lét közösségre-remtő lényegét, és még inkább a hit elmélyítésében betöltött szerepét. Nem tudom, készültek-e valaha statisztikai adatok, de szerintem, aki gyerekként közvetlen közlőként szolgált Isten asztala mellett, sokkal nagyobb eséllyel marad meg a hitben később is.

Szintén a praktikum oldaláról közelítette a kérdésemet a 13 éves Szelényi Bátor, aki veteránnak számít, hiszen 4 évesen kezdett ministrálni az Országúti Ferenceseknél bátyjával együtt. „Gyertyázni szeretek a legjobban – mondta –, mert hideg esetén némi plusz meleghez juthatunk, miközben tartjuk a szentszék mellett két oldalról a gyertyát.” Bár Bátor lassan belenő már a tömjénezésbe – mostanában gyakorolja –, azért azt sem felejt el, hogy kiskorában egyszer az is előfordult, hogy egy komolyabb prédikáció közben bealudt a misébe. „Az egyik testvér szól, hogy feladat van, mennem kéne...” – emlékszik vissza nevetve.

A 12 éves Herold Márton élete felét végigministrálta, sorolja is a legemlékezetesebb alkalmakat: volt, amikor valakinek lecsúszott a ministráns szoknyája; volt, amikor a kisgyerekek a számukra kiosztott csengővel „támadtak” a ministránsokra, de olyan is előfordult, hogy véletlenül ő rúgta fel a csengőt. „Minden pap más, minden mise kicsit különbözik az előzőtől, éppen ettől izgalmas ez a feladat” – vallja. Legjobban tálcázni szeret áldoztatásnál, merthogy akkor „közről látom, ki vesz részt a misén”.

Dudás Fülöpnek 14 évesen már az is fontos, hogy „ministrálni bármeddig lehet”. Ő lassan tíz éve ölti magára vasárnaponként a „szerelést”, így nem csoda, hogy olyan is megtörtént vele, amiről még a többiek sem hallottak: a szent három nap során az egyik csöngetés buzgalma közben a kezében maradt a csengő fele.

„Ha ministrálsz, nem az a cél, hogy túllegyél a misén, hanem hogy szebbé tedd a szolgálatoddal” – fogalmazza meg együtt, és szerintük így figyelni is könnyebb. És nem, egyikük sem cserélné el félórával több alvásért a vasárnap reggeli 10-es misén való ministrálást. Pedig legalább fél órával korábban már ott kell lenniük, ugyanis ekkor osztják el egymás között, hogy ki, mit csinál.

A srácok nemcsak az oltár előtt alkotnak egy csapatot. A Ferences Plébániák Ministránsainak Találkozásán és Foci Kupáján, a MITAKU-n is együtt harcoltak az „Országút” sikeréért. De miközben válaszolgatnak, egymásnak adogatják a szót, vagy nevetnek a másik bakiján, akkor is láthatóan „együtt vannak”. Szolgálnak, és közben nagyon jól érzik magukat.

Komáromi Balázs

MŰSZAKI FEJLESZTÉSEK A PLÉBÁNIÁN

Idén nyáron is több műszaki fejlesztés és karbantartás valósult meg plébániánkon.

- Készül a **templomvilágítás felújításának 2. szakasza**: a templomhajó és a szentély világításának tavalyi felújítása után idén az augusztustól októberig tartó időszakban a mellékoltárok, a falikarok, a karzat és az orgona, illetve az előtér világítása újul meg, az egyes tárgyak szükséges felújításával (pl. falikarok szümentesítése, újvezetékeztetése), és új vezérlőegység is készül a sekrestyében. A munkák mintegy 7,5 M Ft-ba kerülnek. Köszönünk minden anyagi támogatást a felújítás megvalósításához!
- Augusztus során a **plébániai fogadószoba** mellett a folyosói **mellékhelyiségek felújítása** is megtörtént.
- A második emeleti három hittanterembe és a kisházba **új szőnyeget** szereztünk be.

Köszönjük a támogatóknak, hogy lehetővé tették a fejlesztéseket.

2020: NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS BUDAPESTEN

„Az Oltáriszentség az emberiség számára hitünk foglalatja, a szentség iskolája.”

(Pacelli bíboros, 1938)

2020. szeptember 13. és 20. között Magyarországon lesz a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK). De mi is ez tulajdonképpen? A NEK egy világméretű ünnepe sorozat az Oltáriszentség megismerésének és tisztelésének az elmélyítésére. Vagyis magát Jézus Krisztus ünnepeljük, és tesszük láthatóvá a világ számára. Hitünk alapigazsága és öröme ez: Jézus megtestesülésével kimutatta Isten irántunk, emberek iránti elkötelezett szeretetét és feltámadásával „elénk élte” Isten ránk vonatkozó tervét és meghívását, az örök életet. Jézus Krisztust ünnepeljük, Ő a reményünk, az egyetlen, aki örök életet tud adni.

A NEK bölcsője Franciaország, melynek társadalma (a többi akkori európai országhoz hasonlóan) a francia forradalom után és az ipari forradalom nyomán jelentősen elvilágiasodott. Ebben a lelkeségi vákuumban erősödtek fel az Oltáriszentséget és a szentségimádást középpontba állító lelkeségi irányzatok. Eucharisztikus kongresszust először 1875-ben tartottak Franciaországban akkor még országhatáron belül. Ennek nyomán 1881-ben Lille-ben (Franciaország) rendezték meg az első nemzetközi eucharisztikus kongresszust. A kongresszus célja abban állt, hogy az Oltáriszentség tisztelését nagy létszámú eseményekkel tegyék láthatóvá és újra vonzóvá a szekularizált világ számára, egyszersmind demonstrálják a hívő katolikusok sokaságát és erejét önmaguk és a világ számára is. Az első kongresszus tapasztalatai alapján eleinte évente rendeztek hasonló rendezvényt, melynek programszerkezete előadásokat, beszámolókat, istentiszteleti eseményeket és záró körmenetet tartalmaztak. Ezek az elemek jellemzik azóta is a kongresszusokat.

Magyarországon eddig egyszer volt NEK 1938 májusában, Szent István király halála 900. évfordulójának évében. A kongresszus jelmondata ez volt: „Eucharistia vinculum caritatis”, azaz „Az Oltáriszentség a szeretet köteléke”. A pápát Eugenio Pacelli bíboros államtitkár (a későbbi XII. Piusz pápa) képviselte legátusként, és kb. 50 ezer külföldi vendég vett részt rajta (Hitler a németeknek és osztrákoknak megtiltotta a részvételt). A rendezvény idejébe eső áldozócsütörtökön 150 ezer elsőáldozó gyűlt össze a Hősök terén. A kongresszus csúcspontja a zárónapi szentmise volt a Hősök terén (május 29. vasárnap), melyen a pápai legátus vezetésével mintegy félmillió hívő vett részt. A szentmise végén rádióan keresztül maga XI. Piusz pápa köszöntötte és áldotta meg a jelenlévőket.

2020-ban ismét Magyarországon kerül megrendezésre a NEK szeptember 13-20. között. A kongresszus Ferenc pápa által jóváhagyott jelmondata „Minden forrásom belőled fakad!”. A 87. zsoltár 7. verse (Neovulgáta fordítás szerint) tömören kifejezi az Oltáriszentség lényegét: az Eucharisztia az egyetlen igazi és örökre szóló „életforrás”. Ez keresztény hitünk középpontja, e nélkül mit sem ér hitünk (vö. 1Kor 15,17). Minden hívő keresztény számára Ő kell, hogy legyen az elsődleges erőforrás. Mindannyiunk feladata, hogy ezt a forrást mindenki számára ismertté és elérhetővé tegyük. Erre hívott meg bennünket (és nem csak a papokat) Jézus: „Ti pedig választott nép, királyi papság, szent nemzet, megváltott nép vagytok, hogy hirdessétek annak üdvözítő tetteit, aki a sötétségből meghívott titeket az ő csodálatos világosságára” (1Pét 2,9). Az örök élet ünneplésére és az Örömhír terjesztésére hív tehát mindannyiunkat a NEK. Érdemes elolvasni a Kongresszus küldetésnyilatkozatát a kongresszus honlapján: www.iec2020.hu/hu/kuldetesnyilatkozatunk.

Csak ízelítőül néhány főbb rendezvény a programból (részletes program a honlapon: www.iec2020.hu):

- Szeptember 13-án, vasárnap lesz a nyitószentmise elsőáldozással a Puskás Ferenc Stadionban.
- A hét folyamán délelőttönként plenáris ülések lesznek a Hungexpo területén.
- Délutánonként és esténként kulturális és vallási események gazdagítják a programot, múzeumok, színházak, koncerttermek bevonásával (az Ars Sacra is ezen a héten lesz).
- A hét második felében ifjúsági programok is lesznek: élő keresztút, taizéi szentségimádás, ifjúsági est – dicsőítés, koncert, tanúságtétel, szentségimádás, tanítás.
- 19-én a szentmise után Eucharisztikus körmenetben vonulhatunk a Parlamenttől a Hősök terére.
- 20-án, vasárnap lesz az ünnepélyes záró szentmise, a Statio orbis, melynek keretében átadják a stafétát a következő kongresszust szervező városnak.
- Kapcsolódó kulturális programok is színesítik a rendezvényt: kiállítás a Múcsarnokban az egyház karitatív tevékenységéről, 100 Tagú Cigányzenekar fellépése, lovári nyelvű mise, országok köszöntése, családok napja a Margitszigeten.

Fontos, hogy hívő keresztényként jelen legyünk ezen a rendezvényen, legalább a kiemelt programokon. Tervezzük így a következő évi programjainkat! A programokra regisztrálni már 2019. szeptember 13-án délutántól lehet majd a NEK honlapján.

SAs

ÉRTED, AMIT IMÁDKOZOL?

Gondolatok a NEK előkészületi imádságához

A Jóisten ajándékozó szeretetét látjuk abban, hogy 2020-ban Budapesten rendezhetjük meg az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Ünnepelhetjük Jézust az Eucharisziában, megemlékezhetünk az Ő hűségéről és kifejezhetjük belé vetett reményünket. A kongresszus ünnepi eseményére készülve imádkozzuk templomainkban hétről hétre ezt az imát. Azzal a vággyal tesszük, hogy egyénileg és közösségek is közelebb kerüljünk az Eucharisztia titkához és ráhangolódjunk arra a kegyelmi ajándékra, amit a Kongresszus ünnepe által Jézus készített számunkra, nemzetünk, Európa és a világ számára. Az ima meghív arra, hogy elmélyült lelkeséggel és cselekvő szeretettel készítsük elő az Úr útjait.

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkedet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!

A Mennyei Atya minden élet forrása. A Szentháromság Egy Isten életének dinamikáját a szeretet lendülete adja. A szeretet olyan belső erő és elköteleződés, ami arra kész, hogy önmagunkat odaadjuk, és eggyé váljunk a szeretett személlyel. A szeretet erő, a szeretet elköteleződés, figyelem, gyengédség és jóakarát.

Mi nem rendelkezünk olyan műszaki eszközzel, amivel érzékelhetnénk Isten belső életét. Mikor azonban mély és igaz szeretetet élünk meg, valamiként ráérezhetünk Isten valóságára, életére: teremtő, szabadaddá tevő, gondoskodó szeretetére.

Az Oltáriszentségben velünk levő Jézus valóságos mennyország közöttünk. A kenyér és a bor színe alatt meghív arra, hogy a Szentháromság életébe lépünk be. Nincs itt a földön műszaki eszközünk, hogy észleljük az „isteni szívdobbanást”. Ennél több van itt: Ő maga.

Az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust szemlélve felfedezzük, milyen az, aki szeret. Egészen önmaga marad, miközben isteni valósága a kenyér és a bor színe alatt rejtőzik el. Képes arra, hogy egyszerű legyen. Elérhetővé teszi magát. Van bátorsága önmagát másoknak odaajándékozni. Áldozatot hoz. Fel tudja vállalni a törekénységét és kicsinységet. Erejét és méltóságát azáltal valósítja meg, hogy szabadsággal ajándékozza meg a másik személyt: kiszolgáltatja magát a szeretetnek.

Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömet
elvigyük minden emberhez!

Jézust *Urunknak*, *Istenünknek* valljuk, Ő a *Mesterünk*. Olyan személy, aki rendelkezik azzal a méltósággal és tekintéllyel, amivel a szeretet és az élet útjára tud vezetni bennünket. Amikor szemléljük és befogadjuk őt az Eucharisziában, akkor Ő maga közvetlenül kíván bennünket alakítani, formálni.

Barát számunkra, aki mélységesen ismeri az ember valóságát. Semmi sem idegen tőle, ami emberi. Ezért bármilyen helyzetben bizalommal fordulhatunk hozzá. Barát, aki bátorít, biztat, és néha szembesít is bennünket azzal, amiben változásra, fejlődésre van szükségünk. A vele eltöltött csendes időkben – szentségimádások alkalmával – két barát időzik egymással. Egyszer az egyikünk szól, máskor a másikunk. Van, amikor hallgatunk. Nézzük egymást. Odafigyelünk a másikra. A baráti együttlétek alkalmával néha nagy dolgok történnek, más-kor csak az együttlét számít. Előfordul az is, hogy nehéz vagy fájdalmas dolgok fakadnak fel bennünk éppen a szentségimádás – a baráti találkozás ideje alatt.

Jézus nem retten meg azoktól a fájdalomtól és gyengeségektől, amiket hordozunk. Az Eucharisziában velünk lévő Jézus az *orvosunk*. Ő gyógyítani kívánja félelmeinket, legmélyebb aggodalmainkat. Ő valóságos Isten és valóságos ember. Egyedül ő képes arra, hogy a végességünkől fakadó szorongásainkat, a veszteségek és hiányok felett érzett aggodalmunkat, az elmúlás miatti fájdalmainkat orvosolja. Az Eucharisztia jelenlétében az örök Szeretet valóságában találjuk magunkat. Ennek a tapasztalatnak gyógyító ereje van.

Az eucharisztikus Jézus *táplálékunk és békességünk*. Mikor magunkhoz vesszük az Oltáriszentséget, Jézus teljes valójában belép lelkünkbe-testünkbe. Ő jön hozzánk, az értünk meghalt és feltámadott. És egészen személyes módon mondja ki a mi bensőnkben: Békesség nektek! Mi pedig az első tanítványokhoz – Mária Magdolnához, Tamás apostolhoz hasonlóan mondhatjuk: „Láttuk, tapintottunk, érzékeltek, az Urat!”.

A szeretet arra kész, hogy együtt legyünk, eggyé váljunk a szeretett személlyel. Ugyanakkor mindig meglepetés is. Az igaz szeretetkapcsolatban mindig több van annál, amit gondolnánk, remélnénk. A szeretet túlmutat magán a szeretet-tapasztalaton. Tovább vezet, kitágít, türelemmel teljes, és ha szükséges, megbocsát. Bátorságra van szükségünk, hogy a lelki meghittség tapasztalatából elindulva tovább lépünk. Ezért kérjük az Atyát, hogy bátorítson bennünket Szentlelke által, hogy a Jézussal megtapasztalt örömet másokkal is megosszuk.

Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,
Európa és a világ lelki megújulását szolgálja.

Az Eucharisztia ünneplése az egész világot beemeli Isten szent jelenlétébe. Jézus egyszerű és természetes anyagi dolgokkal azonosítja magát: a föld termésével, a kenyérral, és a szőlőtő gyümölcsével, a borral. Mindkettő feldolgozásához emberi munka, fáradozás, törődés szükséges. A szentmisében a felszentelt pap ezeket a teremtetett dolgokat veszi a kezébe, és ezek lényegülnek át Jézus testévé és vérévé. A pap szolgálata főként abban áll, hogy összekapcsolja a hívők önátadását Jézus áldozatával, és megszentelje a népet (vö. KEK 1566). A papi szolgálat hozzájárul, hogy Isten és az emberek közötti szeretetkapcsolat, kommunió megerősödjön.

Az általános papság révén minden keresztény arra hivatott, hogy a világ megszentelésén fáradozzon. A pap kezébe veszi a

kenyeret és a bort, és felajánlja Istennek. A keresztények hivatása, hogy mindazt, ami a teremtet világban rájuk van bízva, Istenhez emeljék fel. A teremtet világ sóvárogva várja, hogy Isten fiai megnyilvánuljanak (Róm 8,19), mert az egész teremtet arra hivatott, hogy átragyogjon rajta Isten jelenlétének szentsége. Amikor fővárosunk, városaink, népünk, Európa és a világ lelki megújulásáért imádkozunk, átérezzük felelősségünket azért a világért, amiben élünk.

A szóbeli ima ezen a ponton véget ér. Az imádság követi az Eucharisztia logikáját, küldetést ad: lépünk ki belső lelki szobánkból, indulunk el templomainkból, keressük a világunkban azt, ahol Isten megszentelő jelenlétére szükség van. Figyeljük, miként sóhajtozik a teremtet világ Isten fiainak megnyilvánulására, hol van szükség a cselekvő szeretetre, az irgalmasság tetteinek megnyilvánulásaira.

dr. Versey Beáta Mária CB

10 JÓTANÁCS A SZENTSÉGIMÁDÁSHOZ

- 1. Itt vagy, hogy imádkozz** és Jézussal találkozz az eucharisztikus jelenlétben. Lépj most be szíved legbensőbb szobájába, a személyes találkozás szentélyébe! Kérd a Szentlelket, hogy vezetőd és lelki mestered legyen. Jöjj Szentlelkek, és taníts imádkozni!
- 2. Csend kívül-belül.** A külső zajok, hangok távol kerültek, elhalkultak. Teremtsd meg a csendet bensődben is! A fejedben zakatolhatnak a gondolatok, a rád nehezedő gondok, félelmeid, kérdéseid, problémáid, amelyekre megoldást keresel. Benned nyúzsóghetnek terveid, feladataid, vágyaid, amelyeknek beteljesítésére törekszel. Önmagaddal és másokkal folytatott párbeszédektől lehet hangos belső világod. A lelkedben lévő zsongás nem segít az imádságban. Add oda Jézusnak – még ha nem is vagy kész mindent egészen Őrá bízni –, legalább az imádság ideje alatt engedd, hogy kezébe vegye, magához ölelje, őrizze, gyógyítsa mindazt, aki vagy, és ami hozzád tartozik (gondolat, érzelem, emlék, vágy, kapcsolat). Az imádság ideje alatt bízd magad Istenre, aki a Szeretet.
- 3. Nézz rá Jézusra!** Hagyd most szóhoz jutni a szívedet, és szeresd Őt, aki téged már előbb, elsőként megszeretett.
- 4. Hallgass oda** minden szóra, amelyet mondasz vagy olvasol! Nem a mennyiség fontos, hanem az, hogy a szíved ráhangolódjon az Istennel való párbeszédre. Engedd, hogy megszólítson Isten Igéje. Válassz egy rövid szentírási szakaszt (zsoltárverset, evangéliumi részt), ízlelgesd és ismételd, engedd, hogy visszhangozzék benned. Aktuális élethelyzetedhez illő rövid imával is fordulhatsz az Úr felé. Ismételd meg magadban, lassan, gyengéden, addig, amíg egészen a te imáddá, a te sóhajoddá, a te szívdobbanásoddá nem válik: „*Uram Jézus, Isten Fia, könyörülj rajtam!*”; „*Jézus Szíve, bízom benned!*”; „*Atyám, a te kezébe helyezem magam.*”; „*Jézusom, a tiéd vagyok.*”; „*Jézus, szeretlek.*”; „*Jézus, bízom benned!*”; „*Jézus Krisztus!*”; „*Jézus*”....

- 5. Jézus jelen van számodra.** Fogadd be a fényt, ami az Ő jelenlétéből sugárzik rád. A napsütés megolvastja a jeget, világossá teszi a sötétséget, előcsalogatja a rügycet. Ha megnyílsz előtte, Jézus jelenléte ugyanígy fogja átjárni és felmelegíteni a szívedet az élet és a szeretet hatalmával.
- 6. Ha fáradt vagy,** és gondolataid hulláma újra elsodor: Ne aggódj és légy kitartó! Ahogy észreveszed, hogy elkalandoztál – a teljesítmény kényszere nélkül –, gyengéden és békében térj vissza a jelenlétbe. Tekints újra Jézusra, ismételd a rövid fohászkod.
- 7. Jézus a törekeny** kenyér színe alatt rejtőzködik. Szegényen jön hozzád, hogy megtanuld igazságban és irgalomban befogadni a saját és testvéreid gyengeségeit, korlátait.
- 8. Köszönet, hála.** Tanuld meg észrevenni és megköszönni a lelki és anyagi javakat, amelyekkel rendelkezel. Ismerd fel, hogy rá vagy utalva másokra, és sokan segítik az életedet. Adj hálát mindeztért!
- 9. A középpont Jézus.** A templom központja Jézus eucharisztikus jelenléte. Ő a te életed középpontjává is akar válni. Tekints rá, és helyezd az ő személyét gondolkodásod tengelyébe! Vajon miként érezne, gondolkodna, cselekedne Jézus? Gyakorold ezt, hogy egyre inkább Ő legyen döntéseid mércéje, és megéld a „nem én, hanem Te” lelkületét.
- 10. Jelenlétben vagy, maradj jelen!** Hivatásod, hogy az életed Istenről beszéljen. Az ima befejeztével is maradj jelen Jézus számára. Jézus édesanyja, Mária segít felismerned azt, hogy a Szentháromság a szívedben lakik, és megtapasztalod, hogy élő és másokat éltető vizek forrása fakad benned (vö. Jn 7,37).

a Központi Oltáregyesület honlapjáról

FORRÁSPONT: MÉG EGY NAP JÉZUSSAL

A NEK Titkárság egy ifjúsági eucharisztikus napra hív minden 15 és 30 év közötti fiatalat szeptember 21-re a budapesti MOM Sportközpontba!

A program 14.00-kor regisztrációval kezdődik, 15.00-tól zene és dicsőítésbe kapcsolódhatnak be a résztvevők. 15.30 és 17.00 között pódiumbeszélgetés és tanúságtételek színesítik a programot. 18.00-kor szentmisével ér csúcspontjára a nap programja, melyet Mohos Gábor püspök atya mutat be. 20.00-tól szentségimádáson vehetnek részt a fiatalok, majd a program zárása következik 21.00-kor.

A nap vendégei, tanúságtéveői lesznek **Cristina nővér** (az olasz *The Voice* tehetségkutató műsor győztese), **Kovács András Péter** (humorista, író), **Papp Miklós** (görögkatolikus pap), **Pulay Eszter** (aerobikédző), **Dánielfy Gergely** (énekes, előadó), **Fábry Kornél** (római katolikus pap, a NEK főtitkára).

Információ és jelentkezés a NEK, ill. a Forráspont honlapján.
www.iec2020.hu/hu/forraspont

ÖNKÉNTESKEDEM, TEHÁT VAGYOK

Elindult az önkéntesek regisztrációja az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra

Mint napjainkban minden nagy rendezvény – így az egyházi, sok embert megmozgató események is –, szinte elképzelhetetlenek rendezők, önkéntesek nélkül. Így lesz ez 2020-ban is, amikor a katolikus világ egy kiemelkedő eseményét látja vendégül Budapest. Terveink szerint több mint ezer, 16 évesnél idősebb önkéntesre lesz szükség a feladataink megvalósítására!

Sokan már megtapasztalták, hogy keresztényként kifejezetten jó dolog, fontos szolgálat az önkéntesség, hiszen egy közös nagy élményben részesülnek a segítők, miközben a vallási találkozók, rendezvények résztvevői értékelik a személyes megbecsülésüket. Nem véletlen az sem, hogy a pápák is kiemelten fontosnak és értékesnek tartják egy-egy világesemény részeként külön is találkozni az önkéntesekkel és komoly tanítást, bátorítást is adnak számukra.

E gondolatok jegyében indult útjára az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus önkéntes programja, amelynek első lépése az előjelentkezés.

Milyen jellegű segítségre van szükség?

A 2020. augusztusig terjedő időszakban: mindenféle irodai munka, ügyintézés, fordítás, pakolás, szervezői munka, idegenvezetés, szállítás saját gépkocsival, on-line munka, telefonos ügyfélszolgálat; megadható, hogy a jelentkezők milyen gyakorisággal és mennyi időt ráfordítva tudnak bevállalni önkéntes munkát.

2020. szeptemberben: a konkrét feladatok fogják meghatározni a beosztást.

Információk és jelentkezés a NEK honlapján:
www.iec2020.hu

KÖZÖSSÉGI ÉS CSALÁDI SZÁLLÁSHELYEKET KERESÜNK A NEK IDEJÉRE

A NEK 2020 idejére (2020. szeptember 12-20.) a budapesti vagy fővároshoz közeli települések egyházi, közösségi és családi szálláshely felajánlásait gyűjti a NEK Titkárság. Céljuk ingyenes vagy alacsony költségű szálláslehetőségek megtalálása a kevésbé tehető, és távoli országokból érkező résztvevők számára.

Amennyiben valaki szívesen vendégül látna otthonában néhány vendéget (akár csak néhány napra), mielőbb jelezze a NEK honlapján keresztül a szervezőknek.

GONDOLATOK TEMPLOMUNK 250. SZENTELÉSI ÉVFORDULÓJA ELÉ

„**Boldog az a nép, amely tud ünnepelni. Az ilyenek arcod világosságánál járnak, Uram.**”

(Zsolt 89, 16)

Ünnepelni jó! Egyszer csak megállni, és kiemelni fejemet a még szoros határidővel elvégzendő feladatok, feltétlenül megoldandó problémák, monoton rutinfeladatok és mélyről kopogtató, ám időhiány miatt mindig elnyomott vágyaim kusza halmazából, és rácsodálkozni az életem egy-egy csodájára: évről évre arra, hogy vagyok; (névadó) védőszentem állandó közbenjárására; drága földi társammal kötött örök szövetségre; kapcsolatunk kezdetére; barátaim-szeretteim-családtagjaim nyüzsgő jelenlétére; a hozzánk lehajoló Isten megtestesülésére...

Okot bőven lehet találni a megtorpanásra, amiben segítenek a fordulópontok: évfordulók, ünnepnapok. Szerettem tudatosítani ekkor magamban, hogy mindaz, amit ünneplek, az valójában velem van minden nap, sőt: épp ez az állandó jelenlét, a hétköznapi tapasztalatai adják meg egy-egy ünnep súlyát. Hiszen sosem önmagában a kerek évforduló az izgalmas, hanem az abból a pontból való visszatekintés és hálaadás; a megélt kegyelmek, örömek és küzdelmek, belső alakulások számbavétele; a jelenem szemlélése annak tudatában, hogy „Úton” vagyok... Ez teszi személyessé az ünnepet, legyen szó születésnapról, sikeres vizsgáról vagy éppen a feltámadás örömről.

Életünk ritmusához hozzátartoznak az évről évre ismétlődő, visszatérő ünnepek: úgy tűnik nekünk, az idő rabságában élő embernek szükségünk van erre a mérhető viszonyítási pontra. Még az egyházi évben is mindent ünnepekhez kötünk – karácsony és húsvét adja meg a fő lendületét a liturgiának, e köré szervezzük lelki életünk fontos gyakorlatait (böjt, roráté, lelkinapok, triduum, virrasztás...) Most mi is, az Országúti Ferences Plébánia közössége ünnepre készülünk: 1770. szeptember 23-án szentelték fel az ágostonrendiek új templomát az Országúton. Ennek immár csaknem 250 éve. 2020 szeptembere számunkra nemcsak a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseménysorozata, hanem plébániánk fennállásának 250. évfordulója is egyben. De mit is jelent számomra ez az alkalom? Mit is ünneplek? Nepauer Máté építész-mester keze munkáját? A ferences testvérek több évszázados jelenlétét, szolgálatát? A plébánia közösségét adó híveket, családokat? A templomhoz kapcsolódó lelki élményeket (imameghallgatás, útmutatás, fogadalom, kiengesztelődés...)? Mitől is lesz ez az esemény az én személyes ünnepem?

Bár nem vagyok a barokk építészlet feltétlen rajongója, de megszerettem ezt a templomot a maga képeivel, szobraival, szikla-oltárával és feszületével; nagyon sokat köszönhetek a ferences testvéreknek, nagyon mély hála él bennem irántuk; jó érzés megtapasztalni immár felnőttként is a plébániához való tartozást – így ezek mind okot formálnak bennem a

hálaadásra. De a személyességet leginkább a templom falai közt megélt találkozások adják az Úrral. Én legmélyebben azt ünneplem, hogy van ez a megszentelt hely, ahol oly sokszor megéltam az elmúlt két évtizedben, hogy az Úr lehajol, felemel, átölel, megdorgál, vezet, erősít, elismer, szeret. Az épület kézzelfoghatóan jelzi számomra azt a Gondviselést, amelyben részem van helytől-időtől függetlenül. Jó ide betérni, keretet-formát adni a bennem zajló eseményeknek: hálának, kérdésnek, örömmek, értetlenségnek... E templom tehát – épp az idekapcsoló lelki és gyakran világi élményeim miatt – istenkapcsolatom egyik fontos szimbóluma. A templom ünnep számomra a Krisztus-gyermekség ünnepe: újabb lehetőség a velem, sorsommal foglalkozó irgalmas Isten életében való működésének végiggondolására, tudatosítására.

Sokan vagyunk, sokféle élménnyel, indíttatással, tapasztalással, elköteleződéssel itt a plébánián; ez az évforduló azonban mindnyájunkhoz szól. Hogy kinek milyen jelentést hordoz, kinek miért és miben fontos ez az alkalom, az egyéni. Érdekes azonban végiggondolnod: NEKED mit jelent ez az ünnep? Úgy gondolom, a kérdésre adott egyéni válaszainkból adódik össze a templomszentelési évfordulónk valódi jelentése, ettől válik plébániánk közös ünnepévé. Készüljünk mindnyájan erre a különleges alkalomra!

Frigyesi Márton

PLÉBÁIAI LOGÓ-PÁLYÁZAT

Az Országúti Ferences Plébánia szentelésének 250. évfordulója alkalmából pályázatot hirdet a templom, ill. a plébánia logójának megtervezésére.

A logó alkalmas, egyszerű és kifejező módon jelenítse meg a templom, ill. az országúti plébánia jellegét, legyen alkalmas módon használható a 250. évforduló alkalmából és más módokon pl. kiadványokon, pólón, médiafelületeken is.

KIK PÁLYÁZHATNAK?

- A pályázatra bárki jelentkezhet, előképzettségtől és foglalkozástól függetlenül. A pályázat készülhet egyénileg vagy csapatmunkaként is.
- A pályázat során kategóriákat nem különböztetünk meg. Egy pályázó (csoporthoz) több művel is pályázhat.

DÍJAZÁS

A győztes pályaművek között a nyertesek életkorának megfelelő díjakat osztunk ki: pl. éttermi vacsorautalvány, strandbélő, fagyaltutalvány, stb.

PÁLYÁZAT BENYÚJTÁSA

Pályázni és képet feltölteni JPG és JPEG (Joint Photographic Experts Group) formátumú képpel lehet.

A kész pályázatokról készült képeket – vagy a letöltési linket – az orszagut250@gmail.com e-mail címre várjuk.

A pályaművek beérkezésének határideje:

2019. december 1., 23:59

A pályamű benyújtásával a pályázó vállalja, hogy a plébánia a művet külön díjazás nélkül felhasználhatja a plébániai élettel és az évfordulós ünnepekkel kapcsolatos kommunikációja során (online, print, stb.).

MÚLTIDÉZŐ

„Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent felépített, Isten az”

(Zsid 3,4)

Kedves Plébániai Testvéreink!

2020 szeptemberében lesz negyedévezredes templomunk. Ennek okán méltóképpen kívánjuk megünnepelni nem annyira a falakat, mintsem aminek a 250 éve felszentelt falak otthont adnak: plébániai közösségünket.

Ennek az ünnepségnek a részeként szeretnénk minél több személyes emléket összegyűjteni.

A Plébániai Képviselőtestület ezért felhívást intéz mindenkihez, aki a plébániához kötődik vagy kötődött, vagy valamely családtagja ide tartozott:

1. Egyrészt várunk fényképeket a múltból, mely a templomról, vagy valamely emlékeztető templomi eseményről készült. Szívesen fogadunk egyéb tárgyi emléket is, mely egy múltbéli jeles történethez, ünnephez kötődik (pl. régi első misés szentkép; oklevél, stb.).
2. Másfelől műfaji megkötöttség nélkül várunk személyes hangvételű írásokat, visszaemlékezéseket a plébániánkon szolgált ferences testvérekről, országúti eseményekről, várjuk továbbá a plébániával kapcsolatos kedves vagy megható történeteket.

Az elkészült anyagokat (mind a fényképeket, mind az írásokat), kérjük, borítékban adják le a portán vagy a plébániai irodán. A borítékra az alábbiakat írják rá:

- Országút250
- név és telefonszám/vagy e-mail cím
- fénykép esetén, ha a plébániának szeretné adományozni, kérjük, írja rá a borítékra: „NEM KÉREM VISSZA”

A fényképeket és az írásokat digitális formában e-mailen is elküldhetik az orszagut250@gmail.com címre. Kérjük, hogy az e-mailben is adják meg nevüket.

A beküldés határideje: 2020. január 26.

Terveink szerint a beküldött anyagokból készült válogatást egy kiállítás keretében és a honlapon is közkinccsé tesszük, a legérdekesebbeket pedig a jubileumi kiadványban jelentetjük meg.

A kőre emlékezve dicsérjük az építőt!

KISGYERMEKEKKEL AZ ORSZÁGÚTON

Fiatalkorú, kisgyermekes családok, akik a Margit körúti templom környékére költöznek, vagy valami más okból ide kötődnek, hamar megtalálják a vasárnap délelőtti 10-es misét. Itt hétről hétre sok család és ezzel együtt rengeteg gyerek ünnepel közösen. Mise után lehetőség nyílik a bekapcsolódásra a Quadrumban egy bögre tea elkortyolgatása mellett. Mindezen túl hol tudna bekapcsolódni egy kisgyermekes család a plébánia életébe?

A 10-es misére járó asszonyok több mint 10 éve segítik egymás életét **komatállal**, ha valahol kisbaba születik. Egy-egy társ ebéd nemcsak azért nagy segítség, mert a családnak több ideje jut a babára és egymásra, hanem személyesebb kapcsolat kialakítására is lehetőséget nyújt az adó és a kapó családok között. Nagyon örülnénk, ha a plébániára járó összes kismamának tudnánk ily módon segíteni.

Több mint egy évtizede működik az Országúti Ferenceseknél a „**Miniklub**”, ahol az édesanyák (olykor nagymamák vagy édesapák) és az óvodába még nem járó gyerekek találkoznak hétről-hétre, keddtől délelőttig. Az alkalmak szabad játékkal kezdődnek, mialatt a gyerekek a miniklubszőnyegen felfedezik a játékokat és ismerkednek egymással. Az anyukák a legkülönbözőbb témákról beszélgetnek kötetlenül, megosztják egymással aktuális nehézségüket, kérdéseiket. Ezt követően a gyerekek kerülnek előtérbe: mondókázás és éneklés következik, majd egy kis bütykölés, amit a végén mindenki hazavihet magával. Amikor mindenki elkészült, rövid bábozás mesével folytatódik az alkalom, majd egy záróénekekkel

és közös búcsúzással fejeződik be. A rendszeres találkozás az anyukák és a gyerekek számára egyaránt lehetőség egymás közelebbi megismerésére. A csapat ugyan évről-évre változik, mivel van, aki óvodába megy, és jönnek új tagok is, mindig jó közösség alakul ki: a hangulat és az alkalmak építőek a kisgyermekes és az anyukák számára egyaránt.

Tavaly szeptember óta havonta egyszer, szombat délután „**Ovis misére**” várjuk az óvodás és totyogó korosztályt családjaikkal. Egy rövidített liturgia keretében, több mozgással és kisgyermekeseknek szóló prédikációval az egészen aprók is be tudnak kapcsolódni az Eucharisztia ünnepségébe.

Szeretettel hívunk és várunk minden régi és új családot ebben a tanévben is! ☺

Gorove Mária

„CSÚCS ÉS FORRÁS!”

– elsőáldozási felkészülés gyerekeknek

„A szentmise az a **csúcspont**, mely felé az Egyház tevékenysége irányul, ugyanakkor **forrás is**, amelyből fakad minden ereje.” – fogalmazta meg a II. Vatikáni Zsinat tanítása (SC 10.)

Alapvető tehát, hogy gyermekeinket a keresztény nevelés útján elvezessük Krisztus asztalához, a Vele való találkozásra, a keresztény hit megélésére.

Plébániánkon az **első szentáldozást** alapvetően az általános iskola 3. vagy 4. osztályában szoktuk kiszolgáltatni. Ehhez két év folyamatos hitoktatás és a vasárnapi szentmiséken a szülőkkel való rendszeres részvétel szükséges. Megelőzi az **első szentgyónás** és a szülők számára tartott **felkészülési alkalmak és ünnepek**. Fontos, hogy a gyerekeket a szülők és a család – jó példával és támogatással – folytonosan segítse a készületben és a keresztény életben való növekedésben.

Idén szeptemberben induló **elsőáldozó csoportunkba** várjuk azokat a 3-4. osztályos gyerekeket, akik egyházi iskolában vagy a plébánián már jártak hittanra. Elsőáldozásukra – választhatóan – a **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus** keretében, ill. **plébániánkon** kerül sor 2020 szeptemberében. Az 1-2. osztályosokat és a kezdő hittanosokat az **előkészítő „Aprószenetek” csoportunkba** hívjuk.

Az 5-7. osztályos nagyobb gyerekek a **korosztályos, kiskamasz csoportban** tudnak felkészülni.

„VEGYÉTEK A SZENTLELKET!” (JN 20,22)

– bérmlási felkészülés fiataloknak

A bérmlás a felnőtt keresztény élet mellett való tudatos döntés, elköteleződés és erre Isten válasza: a Szentlélek teljességének befogadása.

Plébániánk 2019 szeptemberétől **bérmálkozásra felkészítő csoportot** indít **11-12. osztályos és egyetemista korú fiatalok** számára, akik a hitben és a hitgyakorlatban alapvetően már járatosak – pl. egyházi iskolába jártak, rendszeresen gyakorolják hitüket. A **fiatalokat** katekumen csoportunkba várjuk.

A csoport első alkalommal szeptember 10-én 19.00 órákor találkozik.

„MESTER! HOL LAKSZ? – GYERTEK, NÉZZÉTEK MEG!” (JN 1,38)

– felnőtt katekézis a hit és Isten után érdeklődőknek

Plébániánk idén is indít csoportot felnőttek számára, akik

- **nincsenek megkeresztelve**, de keresik Istent;
- **szeretnék Jézus Krisztust és tanítását megismerni**, megélni, és az Egyház életét megismerve abba bekapcsolódni;
- bár meg lettek keresztelve, de elsőáldozók, bér mátkozók már nem lettek, és most **vágy él bennük e szentségek felvétele iránt.**

A csoport első alkalommal 2019. szeptember 27-én, pénteken 19.00 órákor találkozik a plébánia hittantermében. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

GYEREK ÉS IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉGEK – 2019-2020

– tervezett időpontok

CSOPORT	IDŐPONT	TEREM	CSOPORTFELELŐS
Miniklub (szülők és apróságok)	Kedd 10.00-12.00	Carceri	Gorove Mária
Aprószenetek (1-2. osztály)	Kedd 16.30-17.30	Carceri	Kármán Krisztina
Elsőáldozásra készülők (3. osztály)	Szerda 16.30-17.30	Carceri	Gödölle Krisztina, Somogyi Mónika
Emmausz - úton levők (4-5. osztály)	Szerda 17.30-18.30	Carceri	Szőnyi Erik
Kiskamasz közösség (6-8. osztály)	Csütörtök 17.30-18.30	Carceri	Szőnyi Erik
Középiskolás közösség (9-12. osztály)	Hétfő 16.00-18.00	Kisház	Kobus Edit nővér
Bérmálkozók (17 éves kortól)	Kedd 19.00-20.30	Carceri	Szőnyi Erik
Ministránsok	Vasárnap mikro: 9.20, makro: 11.00	Sekrestye, Kisház	fr. Zalán, Peregi Norbert
Kiskórus (lányok)	Vasárnap 9.00	Hosszúterem	Bosnyákovics Bea
Cserkészek	Péntek 17.30-19.00	Alverna, Carceri, Assisi	Török Márton, Stark Eszter

ANTIÓCHIA – FIATALOK SZOLGÁLATA FIATALOKNAK

Antióchiában nevezték először a tanítványokat keresztényeknek.

(ApCsel 11, 26)

Szeptember utolsó hétvégéjén ünnepli a magyarországi Antióchia közösség fennállásának 25. évfordulóját. A háromnapos jubileumi hétvégének a Szent Angéla Iskola ad otthont, és a plébániánkon működő Szent Ferenc Antióchia, amely alapítójuk személyében jogörökös az első magyarországi Antióchia közösségnek, házigazdaként fogadja a negyed évszázad alatt megszerte alapított 25 közösség egykori és ma is aktív tagjait.

Az Antióchia közösségek lelkeségét Amerikában élő jezsuita szerzetesek dolgozták ki az 1960-as évek végén, hogy olyan Krisztusban gyökerező új hajtása legyen az egyháznak, mely szerethető, lelkesítő és magával ragadó alternatívát tud kínálni a fiatalok körében az akkoriban kibontakozó, sokszor a keresztény értékeket is félresöpörő szellemi áramlatokkal szemben.

Egy ausztrál házaspár, Ron és Mavis Pirola áldozatos missziós munkájának köszönhetően nem csak a saját hazájukban és a környező országokban alakult több tucat közösség, hanem Európában elsőként Magyarországon is.

1994-ben ugyanis Bittsánszky Sári és János, elfogadva a Pirola házaspár meghívását egy pap barátjukkal és nyolc fiattal elutaztak Ausztráliába, hogy személyesen találkozhassanak az ottani közösségekkel. Látni a Szentlélek egyházat megújító erejét, és igent mondva hívására még abban az évben a Szent Rókus plébánián megalapították az első magyarországi Antióchiát, amely ma már 12 éve Szent Ferenc Antióchia néven hétről-hétre itt az Országúti Plébánián tartja összejöveteleit. Az Antióchia olyan 17 és 26 év közötti fiatalok közössége, ahol megindító módon tapasztalható meg az őszinteség, a bizalom, egymás elfogadása és szeretetben való hordozása. A jezsuita atyák által kidolgozott vezérkönyv mentén a fiatalok előre felkészülten megosztják egymással hétköznapiak és hi-

téletük örömeit, nehézségeit, amely által egymás segítségére lehetnek a Krisztus által való megszólítottaságunk és az általa mutatott út felismerésében. Így az imatálalkozók és a hétvégék vezetői is a fiatalok maguk, akik egymást szolgálják és lelkesítik.

Az összejövetelek lendületét és jókedvét segíti az egyházi gitáros énekek hangsúlyos jelenléte, az együtt zenélés és éneklés öröme. A közösséget tovább erősíti a sok közös szabadidős program: sportnapok, kirándulások, koncertek, lelki napok. Megnyitva saját otthonukat és szívüket a plébániákon szerveződő közösség életét imáikkal, jelenlétükkel és példájukkal is támogatja a helyi egyházközség papja valamint egy vagy két házaspár, akik mint szülők figyelmükkel és tanácsaikkal kísérik a fiatalok egymásért élő szolgálatát.

Az Antióchia a Szentlélek ma is megújító jelenlétének jele az egyházban, egy olyan közösség, ahol mindenki őszintén lehet az, akinek őt Isten megálmodta. Az Antióchia egyben a szeretet, az elfogadás, a bizalom és a lelki fejlődés útja, amely az elkötelezett és tanúságtévő keresztény nagykörtségbe vezet.

Werner Zsófi és Ákos

Azokat a 17 és 22 év közötti fiatalokat, akik szeretnék megismerni a közösségünket, szeretettel várjuk a következő Antióchia Hétvégénkre, amelyet november közepén a Szent Gellért Gimnáziumban fogunk tartani. Jelentkezni és érdeklődni a werner.akos@gmail.com e-mail címen lehet, illetve a www.antiochia.hu weboldalon keresztül bepillantás nyerhető a magyarországi Antióchia közösség életébe.

SZENT FERENC ÜNNEPE
TEMPLOMUNKBAN

Assisi Szent Ferenc ünnepére szeptember 30. és október 2. között a 18.00 órakor kezdődő szentmiséken készülünk. Október 3-án, csütörtökön a 18.00 órai szentmisében emlékezünk meg Szent Ferenc atyánk boldog haláláról, Tranzitusáról. Ferences lelki családunk ünnepére mindenkit nagy szeretettel várunk! A mise és a szertartás utáni agapéra süteményt és üdítőt örömmel fogadunk.

PLÉBÁNIAI CSALÁDOS KIRÁNDULÁS

Október 5-én, szombaton 9.30-15.00 óra között idén is plébániai családos kirándulásra megyünk a budai hegyekbe. Az erdei séta során beszélgetünk, játszunk, imádkozunk és megvendégeljük egymást – ebéd a hozott szendvicsek-ből. Visszaérkezés délután 15 óra körül várható. Az indulás és az érkezés helyét a miséken illetve a plébániai médiafelületeken hirdetjük majd. Szeretettel várunk mindenkit!

„JÖJJETEK, IMÁDJUK” –
SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

- **Szentségimádást** tartunk minden hétköznapi az esti mise után 19.00 óráig. Az egyes estéken a békéért, az üldözött keresztényekért, a betegekért, a családokért és a szentségek vételére készülőkért imádkozunk külön is.
- Minden hónap 3. péntekén **egésznapos szentségimádást** tartunk a reggeli mise végétől a 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy csendben időzzön az Eucharishtiában jelen lévő Jézussal!
- Ősszel a következő napokon tartunk egésznapos szentségimádást templomunkban.
 - szeptember 20.
 - október 18.
 - november 15.
 - december 20.
- „**En vagyok az Alfa és az Omega!**” (Jel 1,8) – Krisztus király ünnepének előestéjén, 2019. november 23-án 17.00 és 18.00 óra között a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeként és a világszerte megtartott szentségimádáshoz kapcsolódva ismét közös imádságra hívjuk a testvéreket.

- Szeretettel emlékeztetjük a testvéreket az **Oltáriszentség vételének szabályaira**: a Szentáldozáshoz minél gyakrabban, egyben mindig tiszta szívvel és teljes odaadással (a „kegyelem állapotában”) járuljunk, ezért ha szükséges, előbb a szentgyónásban tisztítsuk meg szívünket. Fontos, hogy méltó és bensőséges találkozás legyen ez az egész közösség számára – legyünk figyelemmel egymásra. Szükség esetén lehetőség van gluténmentes ostyával való szentáldozásra is – az áldozáshoz járuló sor legvégére állva jelezzük az áldozatónak kérésünket.

SZEMÉLYESEN KÍSÉRT
IMA-LELKIGYAKORLAT

December 1- 6. között ismét személyesen kísért ima-lelkigyakorlatot szervezünk plébániánkon. Akik istenkapcsolatukat és imaéletüket szeretnék a mindennapokban mélyíteni és vállalják, hogy naponta **kb. fél órát imádkoznak a Szentírással, reflektálnak imádságos tapasztalataikra, és erről a hét folyamán a vezetőkkel naponta kb. fél óra időtartamban beszélnek**, a honlapon október végén meghirdetett módon november 14-ig jelentkezhetnek majd.

HÁZAS ESTÉK – 2019 ŐSSZEL IS

Idén ősszel is szeretettel várjuk a Házasság sorozat alkalmaira az érdeklődőket, ahol Lothringer Éva Szociális testvér, családterapeuta tart előadást és beszélgetést a 2. emeleti hittanteremben:

- 2019. október 10. 19.30 – **MIÉRT NEM ÉRTED, AMIT MONDOK??!** – kommunikációs konfliktusok és megoldásuk a családban, a párkapcsolatban
- 2019. november 14. 19.30 – **KI AZ ÚR A HÁZNÁL?** – öröklött családi parancsaink titkos élete

Raadás este: előadás és beszélgetés lányoknak, menyasszonyoknak, feleségeknek, édesanyáknak, nagymamáknak és érdeklődő hölgyeknek:

- 2019. november 7. 19.30 – **BŰNTUDAT ÉS LEKVÁROS BUKTA** – avagy hogyan lépett a szépségkultusz a vallás helyébe?

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

NYUGDÍJASKLUB: TALÁLKOZNI,
BESZÉLGETNI, MEGOSZTANI ÉS TANULNI

– teadélélőttök az idősebb korosztálynak
Az Országúti Karitás teaására és beszélgetésre hívja a plébánia nyugdíjasait a földszinti társalgóba minden hónapban egy hétköznapi délelőtt 10-12 óra között. Szeretettel várjuk mindazokat, akik szeretnének lelkiekben gazdagodni és emellett szívesen találkozónak, beszélgetnének nyugdíjas társaikkal.

Az őszi találkozók időpontjai:

- szeptember 18. szerda
- október 17. csütörtök
- november 21. csütörtök
- december 18. szerda

„HÍVD MEG A PÁPODÁT EGY SÖRRE!”,

avagy International buy your priest a beer day – 2019. szeptember 8.

A The Catholic Gentleman (S. Guzman) című könyv, illetve az azonos nevű blog indítására évekkal ezelőtt elindult a kezdeményezés, miszerint évente egy meghatározott napon (szeptember második hétfője) szánjuk a figyelmünket arra, hogy megköszöntsük papiainkat értünk végzett szolgálatukért, életükért. A hangzatos jelmondat mögött a lényeg természetesen nem az alkohol fogyasztása. Mint ahogyan a szerző is javasolja: *„hívd meg egy sörré, vagy hívd meg családodhoz vacsorára, vagy ha elfoglalt, nincs erre lehetőség, hagyj a küszöbén valami meglepetést, illetve imádkozz érte, például ajánlj fel egy rózsafüzért érte és szolgálatáért. Mindenképpen fejezd ki felé háládat, személyesen vagy üzenetben, hogy választott az Úr hívására, és másokért szentelte életét.”* (S.G.)

Plébániánkon tavaly hagyományteremtő jelleggel ezt a napot a legközelebb eső vasárnapon, az esti fél 8-as szentmise után ünnepeltük közösen a kvadrumban. Az alkalmat idén is megszervezzük, szeptember **8-án vasárnap este körülbelül este fél 9-től**, amelyre meghívtuk a plébánián szolgáló atyákat, testvéreket. Innivalóról gondoskodunk, már csak ti hiányoztok, gyertek, mondjunk köszönetet az értünk szolgáló és imádkozó ferenceseknek!

TÁRSASJÁTÉKOS KLUB

2018 őszén pasaréti és Margit körüti társakkal, Zalán testvér vezetésével egy felejthetetlen zárandoklaton vettünk részt Assisiben. Szent Ferenc nyomát követve esténként fáradtan zuhantunk be a szállásunkra. A vacsora után itt kezdtük el játszani a többek által ismert Fedőnevek című társasjátékot. A zárandoklat utolsó estéjére már saját „ferences” változatot is szerkesztettünk a játékból.

Hazatérésünk után hamar kiderült, hogy sokunknak vágya a folytatás, ezért azóta minden hónapban egy vasárnap este találkozunk a körüti plébánián és játszunk. Persze ezeken az alkalmakon a játékokon kívül mindenféléről is szó esik, kötetlenül lehet beszélgetni. A két legfontosabb téma persze a „mit játszunk?” és a „mikor megyünk zárandokolni?”

Idén szeptembertől szeretnénk hívni a plébánia minden játékos kedvű tagját, fiatal és idősebbet, hogy tartson velünk a játékban. A kedvenceink: **Fedőnevek, Concept, The Mind, Tabu, Blöff**, de itt játszottunk először az Eucharistia nevű társasjátékkal és már az őszre is van további ötletünk. Nagyon szeretünk megismerni újabb játékokat, ha tudtok ilyet, akkor ne hagyjátok otthon. Legtöbbször csapatokat alkotunk, ezért a kezdőknek sincs mitől tartaniuk.

Játszani minden hónap utolsó vasárnapján fogunk 18 órától kezdve a Margit körüti plébánia második emeletén. Egy kis ropogatni és inni való mindig emeli a játékoskedvet.

Ha csak egy kicsit is szeretsz játszani, vagy szívesen megismernél minket és beszélgetnél velünk, gyere el egyszer: első alkalommal **2019. szeptember 29-én este 18 és 22 óra között** várjuk az érdeklődőket.

Kurucz Péter és Juli

ŐSZI EGYHÁZZENEI KONCERTEK
AZ ORSZÁGÚTON

- Szeptember 29. vasárnap 16.30 – **Sárosi Dániel** orgonaművész hangversenye
- Október 27. vasárnap 16.30 – **Dankos Attila** orgonaművész hangversenye
- November 2. szombat 18.00 – **a szentmisén Luigi Cherubini: C-moll Requiem** című műve szólal meg.

Közreműködik a Solymári Corvinus Vegyeskar, Törökbálinti Kamara-kórus (Boros Tibor karnagy), Nagy László Adrián orgonaművész, vezényel: Lógó Tibor.

- November 3. vasárnap 16.30 – **Megemlékező egyházzenei áhítat** a Kórusiskolák közösség és mindannyiunk elhunytjaiért: **John Rutter: Requiem** című művét adja elő a Voces unitatis kórus és zenekar, az Exsultate Cantores férfikar (karnagy: Tóth Márton) és az Ardente énekegyüttes (karnagy: Vizi Judit). Vezényel: Bálint Mátyas
- November 17. vasárnap 16.30 – **Vadász Attila** orgonaművész hangversenye

KISGYERMEKES CSALÁDOK FIGYELMÉBE

A kisgyermekes családok segítése érdekében elkészült az a zártláncú videó hálózat, amelynek segítségével vasárnapokon – amikor gyermekeik elfáradnak és a szentmisén már mások terhére lennének – a legkisebbekkel a porta melletti Porciunkula társalgóban felszerelt TV segítségével kapcsolódhatnak be a szentmise imádságaiba. A helyiség kinyitásához és a TV bekapcsolásához a portások nyújtanak segítséget. A szekrényben elhelyezett játékok szabadon használhatók.

HÁZASSÁGRENDEZÉSI KONZULTÁCIÓS
LEHETŐSÉG

Több hívó számára okoz gondot, hogy miután első, templomban megkötött házasságuk tönkrement, bár később új, jól működő családot hoztak létre, korábbi, egyházilag érvényes házasságuk miatt nem tudnak szentségekhez, szentáldozáshoz és szentgyónáshoz járulni. Számukra az Egyház felkínálja annak lehetőségét, hogy egy egyházi jogi eljárás keretében megvizsgálja korábbi szentségi házasságuk érvényességét, és amennyiben bebizonyosodik, hivatalosan is kimondja annak érvénytelenségét. Plébániánkon **Dudás Zoltán** **állandó diakónus**, egyházjogász ajánlja fel segítségét mindazoknak, akik szeretnének élni ezen eljárással, majd jelenlegi kapcsolatuk egyházi jogi rendezésével. Az időpont előzetes egyeztetése e-mailben – **szocialisreflex@gmail.com** – vagy személyesen lehetséges.

BETEGEK LÁTOGATÁSA

Kérjük a testvéreket, hogy ha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában vagy a portán (név, cím, telefonszám).

ADOMÁNYOK, EGYHÁZI HOZZÁJÁRULÁS,
TÁMOGATÁS

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. **(Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)**

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel**,
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – 11600006-00000000-67842472 (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címet megadni, ill. megjegyzésként beírni: „egyházi hozzájárulás”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekkben**,
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben
- **november 3., 10. és 17.** – a vasárnap szentmisék után is van lehetőség a személyes befizetésre a **Képviselő-testület tagjainál**.

VEDD EGYÜTT!

Plébániánkon minden csütörtökön megrendezésre kerül a **VeddEgyütt! Termelői Vásár**, ahol online megrendéssel lehet jó minőségű, hazai terméket vásárolni. Rendelés: veddegyutt.hu, átvételi pont: **Tamás Alajos Ház parkoló** – Budapest, Rómer Flóris u. 4. **A forgalom 5%-át a kárpátaljai rászorulókat étkeztetésére továbbítjuk.**

PLÉBÁIAI PROGRAMOK

- szeptember 8. vasárnap 10.00 – **Veni Sancte**
- szeptember 9. hétfő – a **hitoktatás kezdete**
- szeptember 20. péntek – **szenségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- szeptember 21. szombat 17.00 – **óvodások szentmiséje**
- szeptember 23. hétfő – a **templomszentelés 249. évfordulója** (1770)
- szeptember 29. – **Szentírás vasárnapja**
- szeptember 29. vasárnap 16.30 – **Sárosi Dániel orgonaművész** hangversenye
- szeptember 30.-október 2. 18.00 – **Szent Ferenc tri-duum**
- október 3. csütörtök 18.00 – **ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére és megemlékezés boldog haláláról** (*Tranzitus*), a szentmisén a Kapisztrán kamarakórus énekel, majd ünnepi agapé a hittantermekben
- októberben az esti misék után a **rózsafüzért** imádkoz-zuk közösen (*a szentségimádás elmarad*)
- október 5. szombat – **plébániai családok kirándulás**
- október 10. csütörtök 19.30 – **Házás esték** Lothringer Éva SSS, családterapeuta előadása: *Miért nem érted, amit mondok?!!* – kommunikációs konfliktusok és meg-oldásuk a családban, a párkapcsolatban
- október 12. szombat 17.00 – **óvodások szentmiséje**
- október 13. vasárnap – a szentmisék után az új **Képvi-selőtestület** tagjaira lehet szavazni
- október 13. vasárnap – **önkormányzati választás** van hazánkban – Buzdítunk minden hívőt, hogy a köz-ügyekből a szavazással is vegye ki részét, hiszen min-den hívőnek lelkiismereti kötelessége, joga és felelőssége a közjó, a keresztény erkölcs és értékrend mellett állást foglalni, összhangban a katolikus hittel, tanítással. Ki-ki lelkiismerete szerint olyan jelöltekre szavazzon tehát, akik a keresztény értékeket elfogadják, azok képviselétét egyértelműen felvállalják, az egyházakkal a kölcsönös tiszteleten alapuló, valós és építő párbeszédre képesek, erre őszintén törekcszenek. (*vö. II. János Pál pápa: Chris-tifideles laici*)
- október 20. vasárnap – a szentmiséken a **missziókért imádkozunk** és a perselyadományokat támogatásukra továbbítjuk
- október 20. vasárnap 11.00-12.30 – az Országúti Kari-tász **gyerekruha és játék börzét** szervez a családok mise után a plébánia hittantermében, ahol a használt, de még jó állapotú, tiszta holmik ingyen cserélhetnek gazdát. A börzére szánt holmikat kizárólag aznap kérjük elhozni. A megmaradt ruhákat budapesti, illetve vidéki rászor-ulókhöz, szociális intézményekhez juttatjuk el. (*Csak gyermekruhát és játékot fogadunk!*)
- október 23. szerda – Kapisztrán Szent János ünnepe, a Tövis utcai templom **búcsúja** – az ünnepi szentmise 10.00 órakor kezdődik
- október 27. vasárnap 16.30 – **Dankos Attila orgonamű-vész** hangversenye

- novemberben és decemberben minden hétköznapi 7.30-kor, vasárnap 6.30-kor a szentmisét **elhunyt szerettein-kért és kedves halottainkért** mutatjuk be – a testvérek október végétől a templomban megtalálják a lapokat, amelyekre felírhatják azokat, akikért ezeken a szentmi-séken imádkozni szeretnének; a borítékokat a portán vagy a sekrestyében lehet leadni
- november 1. péntek 18.00 – **ünnepi szentmise**, majd **megemlékezés elhunyt szeretteinkről**, a misén a Kapisztrán kamarakórus énekel
- november 2. szombat 18.00 – a szentmisén **Cherubini: Requiem** című műve hangzik el, közreműködik a *Soly-mári Corvinus Vegyeskar, Törökbálinti Kamarakórus, Nagy László Adrián* orgonaművész, vezényel: *Lógó Ti-bor*
- november 3. vasárnap 16.30 – **Megemlékező egyház-zenei áhítat** a Kórusiskolák közösség és mindannyiunk elhunytjaiért – John Rutter: Requiem, előadja a *Voces unitatis kórus és zenekar, az Exsultate Cantores férfikar és az Ardente énekegyüttes*, vezényel: *Bálint Mátyás*
- november 3., 10. és 17. vasárnap – a szentmisék után lehetőség van az **éves egyházi hozzájárulás** személyes befizetésére a Képviselőtestület tagjainál
- november 7. csütörtök 19.30 – **Házás esték** Lothringer Éva SSS, családterapeuta előadása: *Bűntudat és lekváros buktá, avagy hogyan lépett a szépségkultusz a vallás he-lyébe?*
- november 9. szombat 17.00 – **óvodások szentmiséje**
- november 14. csütörtök 19.30 – **Házás esték** Lothringer Éva SSS, családterapeuta előadása: *Ki az Úr a háznál? – öröklött családi parancsaink titkos élete*
- november 17. vasárnap 16.30 – **Vadász Attila** orgo-naművész hangversenye
- november 24. vasárnap – a Keleti Károly utcai **Krisztus Király templom búcsúja** – az ünnepi szentmise 10.00 órakor kezdődik
- november 24. vasárnap – a szentmisék perselyadomá-nyait Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan a **Katoli-kus Karitás** támogatására továbbítjuk
- november 24. és december 1. között az Országúti Ka-ritász **tartósélelmiszer-gyűjtést** szervez. Köszönettel fogadunk pénzádományokat is a Lemondások perselye útján.
- november 30. szombat 16.00 – **családok adventi készü-lődés**
- december 1-6. – **személyesen kísért ima-lelkigyakorlat** – a részleteket október közepétől a honlapon hirdetjük majd
- december 8. vasárnap – **keresztény filmek és kiadvá-nyok vására** a templom előtt
- december 14. szombat 17.00 – **óvodások szentmiséje**

LITURGIA – 2019.09.02-től – ÉVKÖZI IDŐSZAK

SZENTMISÉK	hétfő-szombat 7.30 és 18.00 1. pénteken 10.00-kor is	vasárnap 6.30, 8.30, 10.00, 11.15, 12.30, 18.00, 19.30
SZENTSÉGIMÁDÁS	hétfő-péntek a 18.00 szentmise után 19.00-ig	minden hónap 3. péntekjén egész nap
ZSOLOZSMA	hétfő-péntek 7.00, 12.15, 17.35	vasárnap 17.35
GYÓNTATÁS	hétfő-szombat 7.20-8.00 és 17.30-18.30 1. pénteken 9.30-10.30 is	vasárnap 8.00-12.45 17.30-18.15 és 19.00-20.00

PLÉBÁIAI ÜGYINTÉZÉS

	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
Plébánia iroda	8.30-11.00		8.30-11.00		8.30-11.00
Lelkipásztori fogadóóra		16.30-18.00		16.30-18.00	
	16.00-17.15				16.00-17.30
Karitás fogadóóra		15.30-17.00			10.30-12.00

A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban.
Felelős kiadó: fr. Lendvai Zsolt ofm plébános
1024 Budapest, Margit krt. 23.
212-5628 (porta) és 315-0944 (plébánia - irodai időben)
orszagut.iroda@gmail.com
orszagutiferencesek.hu
facebook.com/orszagutiferencesek/

Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József
kohan.jozsi67@gmail.com

